

John Bunyan

‘STRIJDT OM IN TE GAAN DOOR DE ENGE POORT: WANT VELEN, ZEG IK U, ZULLEN ZOEKEN IN TE GAAN, EN ZULLEN NIET KUNNEN, Luk 13:24.

Inleiding

Dit zijn de woorden van onze Heere Jezus Christus, en daarom moeten zij in een bijzondere mate ter harte genomen worden, daarenboven is de hoofdinhoud van de woorden van het meeste gewicht, te weten, hoe wij de zaligheid moeten deelachtig worden, en ook daarom moet men ze ter harte nemen. De aanleiding tot de woorden was een vraag, welke iemand, die op die tijd in het gezelschap der discipelen was, tot Jezus Christus richtte, de vraag was deze: ‘Heere! zijn er ook weinigen, die zalig worden?’ Vers 23. Een ernstige vraag, geen zodanige, welke strekte om de hoorders afkerig te maken, gelijk maar al te veel heden ten dage doen, maar een zodanige, welke in haar eigen natuur strekte om de schare tot het goede op te wekken, en die een zodanig antwoord vereiste, hetwelk het volk ook van dienst kon zijn. Deze vraag behaagde ook aan Jezus Christus, en Hij bereidt en geeft zulk een antwoord, dat geen de minste terughouding of schijn van ongenoegen toonde, zulk een antwoord, zeg ik, dat in zich de volkomenste oplossing van de vraag zelf, en hulp voor de vragende personen bevatte.

En Hij zei tot hen: Strijdt om in te gaan, ‘ enz. De woorden zijn een antwoord, en meteen een onderwijzing.

Ten eerste. Een antwoord, en dat wel in bevestigende zin: de poort is eng, velen, die zoeken in te gaan, zullen niet kunnen, daarom zullen er slechts weinigen zalig worden.

Ten tweede. Het antwoord is meteen een onderwijzing: ‘Strijdt om in te gaan, ‘ enz., goede raad en onderwijzing, God helpe mij, en mijn lezer, en allen die hun eigen zaligheid lief hebben, ze ter harte te nemen.

Mijn manier van het behandelen der woorden zal zijn:

- Ten eerste. Bij wijze van verklaring, en daarna,
- Ten tweede. Bij wijze van opmerking.
- Ten eerste. De woorden bij wijze van verklaring.

De woorden moeten beschouwd worden:

- Ten eerste, met betrekking tot hun algemene inhoud, en daarna,
- Ten tweede, met betrekking tot hun onderscheidene zinsneden.

Ten eerste. De algemene inhoud van de tekst moet beschouwd worden, en die is die grote zaak, de zaligheid, want deze woorden zien onmiddellijk op, wijzen heen naar, en geven besturingen aangaande de zaligheid: 'Zijn er ook weinigen, die zalig worden? Strijdt om in te

gaan door de enge poort.' De woorden, zeg ik, dienen om ons te besturen, niet slechts om er over te spreken of het te wensen, maar om te verstaan hoe wij zullen, en te zoeken dat wij in waarheid mogen gezaligd worden, en daarom zijn zij van het grootste belang. Zalig te worden! wat is daaraan gelijk?

Gered te worden van de zonde, van de hel, van de toorn Gods, van de eeuwige verdoemenis, wat is daaraan gelijk? Tot een erfgenaam van God, van Zijn genade, van zijn koninkrijk en van de eeuwige heerlijkheid gemaakt te worden wat is daaraan gelijk? en toch dit alles is ingesloten in dit woord zalig en in het antwoord op de vraag: 'Zijn er ook weinigen, die zalig worden?' Inderdaad, dit woord, 'zalig' is slechts weinig in gebruik in de wereld, uitgezonderd bij hen, die met geheel hun hart bevreesd zijn voor de verdoemenis. Dit woord ligt in de Bijbel, gelijk uitstekende zalf ligt in de huizen van sommige mensen, in een hoekje weggeborgen, terwijl er in geen maanden aan gedacht wordt, omdat de bewoners van het huis geen wonden of zweren hebben. In tijden van ziekte, wat wordt dan zo op prijs gesteld als de flesjes en potjes van de dokter, gevuld met zijn uitstekende geneesmiddelen? maar als de persoon weer gezond is, wordt het overgeblevene op de mesthoop geworpen.

O, als men ziek is door de zonde, en bevreesd voor de verdoemenis, welk een tekst is het dan waarin dit woord zalig gevonden wordt! Ja, welk een woord van waarde, en goedheid, en geluk is het voor hem, die voortdurend terneergedrukt wordt door een schuldig geweten. 'Maar die gezond zijn, hebben de medicijnmeester niet van node, ' hij dus, en hij alleen, weet wat zalig betekent, die weet wat hel, en dood, en verdoemenis betekent. 'Wat moet ik doen, opdat ik zalig worde?' is de taal van de bevende zondaar. 'Heere! behoud mij, ' is de taal van de zinkende zondaar: en geen anderen bewonderen de heerlijkheid, die er in dat woord zalig gelegen is, dan dezulken, welke zien, dat zo zij niet zalig worden, alle dingen in de hemel en op de aarde ledigheid voor hen zijn. zij, die geloven dat zij bevoorrecht zijn met al het geluk, dat er in dat woord opgesloten ligt, zij prijzen en bewonderen ook God, die hen heeft zalig gemaakt. Waarom ik u smee,

aangezien de zaak, die er bedoeld wordt, beide in de vraag en in het antwoord, niets minder is dan de zaligheid der ziel, des te ernstiger acht te geven. Hebréeën 12.

Maar:

Ten tweede. Om te komen tot de afzonderlijke zinsneden in de woorden, en ze naar orde te behandelen, ik vind in de woorden vier dingen.

- Ten eerste. Een aanduiding van het koninkrijk der hemelen.
- Ten tweede. Een beschrijving van de ingang in datzelve.
- Ten derde. Een vermaning om in datzelve in te gaan. En,
- Ten vierde. Een drangreden om die vermaning kracht bij te zetten.

EEN AANDUIDING VAN HET KONINKRIJK DER HEMELN.

Ten eerste. Een aanduiding van het koninkrijk der hemelen, want wanneer er gezegd wordt: 'Strijdt om in te gaan, ' en in dergelijke uitdrukkingen, daar wordt verondersteld, dat er een plaats of een staat, of beide, is te genieten. 'In te gaan, ' waar in te gaan, of waarheen in te gaan, dan in een staat of een plaats, of beide? en daarom wanneer gij deze woorden 'in te gaan' leest, moet gij wel zeggen, dat er in de tekst zeker die goede zaak opgesloten ligt, die nochtans niet is uitgedrukt. 'In te gaan, ' in de hemel, dat is de betekenis, in de hemel, waar de gezaligden zijn en zullen zijn, in de hemel, die plaats, die heerlijke plaats, waar God, en Christus, en de engelen zijn, en de zielen of geesten der volmaakt rechtvaardigen.

'In te gaan, ' hetgeen in de woorden begrepen is, ofschoon het niet uitgedrukt wordt, wordt op een andere plaats de berg Zion, het hemelse Jeruzalem genoemd, de algemene vergadering en de gemeente der eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn. Hebréeën 12:23. En dus wijzen de woorden ons aan, dat er een aller heerlijkste staat is, en wel wanneer deze wereld is voorbijgegaan, en dat deze plaats en deze staat eveneens voor eeuwig door een geslacht van mensenkinderen genoten en geërfd zal worden. Daarenboven geven deze woorden 'in te gaan' te kennen, dat de zaligheid ten volle alleen daar genoten zal worden, en dat daar alleen eeuwige veiligheid is, alle andere plaatsen en toestanden zijn gewaagd, gevaarlijk, vol strikken, onvolmaaktheden, verzoeken en beproevingen, maar daar is alles wel, daar is geen duivel om ons te verzoeken, geen boos goddeloos hart om ons over te leveren, geen bedrieglijke lust om ons te verstrikken, geen bekoorlijke wereld om ons te betoveren. Daar zal alles wel zijn tot in alle eeuwigheid.

Verder al de delen van, en al de omstandigheden, die vergezeld gaan met de zaligheid, zullen daar alleen genoten worden, daar alleen is de onsterfelijkheid en het eeuwige leven, daar is de heerlijkheid en de volheid der blijdschap, en eeuwigdurend genot, daar zullen God en Christus in Hun volle openbaring genoten worden, bovendien zijn daar de engelen en de heiligen, verder, daar is geen dood, geen ziekte, geen smart of zuchting tot in eeuwigheid, daar is geen pijn, geen vervolger, geen duisternis, om onze

heerlijkheid onzichtbaar te maken. O, die berg Zion! O dat hemelse Jeruzalem! 2 Corintiërs 5:1-4, Psalm 16:11, Lukas 20:35-36, Hebrëen 12:22-24.

Zie dus welk een grote zaak de Heere Jezus heeft ingesloten met dit kleine woord 'IN'. In dit woord ligt een ganse hemel en het eeuwige leven opgesloten, gelijk ook het geval is met andere kleine woorden in de heilige Schriften der waarheid, bijvoorbeeld waar Hij zegt: 'Klopt en u zal opengedaan worden, ' enz. Dit moet ons leren niet slechts te lezen, maar acht te geven onder het lezen, niet slechts te lezen, maar onze harten opwaarts tot God te verheffen onder het lezen, want zo wij niet opmerkzaam zijn, zo Hij ons geen licht en verstand geeft, kunnen wij gemakkelijk, zonder er veel op te letten, over een zodanig woord heengaan, dat een heerlijk koninkrijk en de eeuwige zaligheid in zich bevat, ja, soms, gelijk hier, wordt er een gehele hemel aangeduid, waar het in het geheel niet staat uitgedrukt. De apostelen waren oudtijds gewoon grote dingen uit de Schriften te halen, zelfs uit de orde en de tijdsbepaling van de onderscheidene dingen, die daarin vervat zijn. Zie Romeinen 4:9-11, Galaten 3:16-17, Hebrëen 8:13. Maar:

BESCHRIJVING VAN DE INGANG IN DIT KONINKRIJK.

Ten tweede. Gelijk wij hier een aanduiding hebben van het koninkrijk der hemelen, zo ook hebben wij een beschrijving van de ingang in datzelfde, en dat wel door een dubbele gelijkenis:

1. Het wordt genoemd een poort.
2. Een enge poort. 'Strijdt om in te gaan door de enge poort.' (Het wordt een poort genoemd.)

Het wordt voorgesteld door de gelijkenis van een poort. Een poort, gelijk gij weet, dient tot een tweevoudig gebruik. Zij dient om te openen en te sluiten, en alzo, bijgevolg, om in te laten of buiten te houden, en om beide deze verrichtingen naar tijdsgelegenheid te doen, gelijk er gezegd wordt: 'Laat de poorten van Jeruzalem niet geopend worden, totdat de zon heet wordt, 'en wederom: 'Het geschiedde nu, als de poorten van Jeruzalem schaduw gaven, voor de sabbat, dat ik bevel gaf, en de deuren werden gesloten, en ik beval, dat zij ze niet zouden opendoen tot na de sabbat.' Nehemia 7:23, 13:19, 20. En evenzo vindt gij opgetekend van deze poort des hemels, dat toen de vijf wijze maagden kwamen, de poort of deur geopend werd, maar naderhand kwamen de andere maagden, en de deur werd gesloten. Mattheus 25.

Zo dan, de ingang in de hemel wordt genoemd een poort, om aan te wijzen, dat er een tijd is wanneer men kan ingaan, en er een tijd komen zal, dat er geen ingang verleend wordt, en inderdaad, dit is een hoofdwaarheid, in de tekst vervat. 'Strijdt om in te gaan door de enge poort, want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.' Ik lees in de Schriften van twee poorten of deuren, door welke zij, die ten hemel gaan, moeten binnentreden.

1. Er is een deur des geloofs, de deur, welke de genade Gods voor de Heidenen heeft geopend. Deze deur is Jezus Christus, gelijk ook Hij zelf getuigt, zeggende: 'Ik ben de deur, ' enz. Johannes 10:9, Handelingen 14:27. Door deze deur komt men in de gunst en barmhartigheid Gods, en vindt vergiffenis door het geloof in Zijn bloed, en leeft in de hoop van het eeuwige leven, en daarom heeft Hij zelf ook gezegd: 'Ik ben de deur: indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden, ' dat is, die zal in barmhartigheid aangenomen worden, en het eeuwige leven beërven. Maar:

2. Er is een andere deur of poort, want wat in de tekst een poort genoemd wordt, wordt in het volgende vers tweemaal een deur genoemd, er is, zeg ik, een andere poort, en dat is de doorgang naar de hemel zelf, de ingang in de hemelse woning, en dat is de poort, die in de tekst, en de deur, die tweemaal in het volgende vers vermeld wordt. En deze naam gaf Jakob er aan toen hij zei, dat Bethel het huis God, en dat dit de poort des hemels was, dat is, de ingang, want hij zag de ingang in de hemel. Het ene einde van de ladder Jakobs staat in Bethel, het huis Gods, en het andere einde reikt tot aan de poort des hemels. Genesis 28:10-17. De ladder Jakobs was een voorstelling van Christus, en die ladder was niet de poort des hemels, maar de weg van de kerk naar die poort, welke hij boven aan de top van de ladder zag. Genesis 28:12, Johannes 1:51. Maar wederom, dat de poort in de tekst de poort of de ingang in de hemel is, blijkt, zo gij in aanmerking neemt,

1. Dat het die poort is, welke de mensen die plaats of dat koninkrijk binnenlaat, of hen daar buiten sluit, waar Abraham, en Izaak, en Jakob is, welke plaats dat paradijs is, waar Christus de dief beloofde dat hij zou zijn op die dag, toen hij vroeg of hij met Hem in Zijn koninkrijk mocht zijn, het is die plaats, in welke Paulus zei dat hij was opgetrokken geweest, toen hij woorden hoorde, welke het een mens ongeoorloofd of onmogelijk is uit te spreken. Lukas 13:28, 23:42, 2 Corintiërs 12:1-6.

Vraag. Maar is niet Christus de poort of de ingang in deze hemelse plaats?

Antwoord. Hij is het, zonder wie niemand daar kan komen, omdat men door Zijn verdiensten die wereld ontvangt, en ook omdat Hij, gelijk de Vader, over dat koninkrijk beschikt en het geeft aan wie Hij wil. Verder wordt deze plaats Zijn huis en Hij zelf de heer daarvan genoemd.

'Namelijk nadat de heer des huizes zal opgestaan zijn, en de deur zal gesloten hebben.' Lukas 13:25. Maar wij zijn niet gewoon de heer des huizes de deur te noemen. Men gaat dus de hemel binnen door Hem, niet als zijnde Hij de poort, of de deur, of de ingang in de hemelse woning, maar door Hem als de beschikker over dat koninkrijk, die het geeft aan hen, die Hij het zal waardig achten, omdat Hij het voor hen heeft verworven.

2. Dat deze poort de doorgang naar de hemel is, blijkt, zo gij bedenkt, dat de tekst bijzonder betrekking heeft op de dag des oordeels, wanneer Christus Zijn middelaarsambt zal afgelegd hebben, hetwelk Hij tevoren uitoefende om Zijn uitverkorenen tot het geloof te brengen, en alsdan zal Hij handelen, niet als iemand, die

de goddelozen rechtvaardigt, maar als iemand, die de zondaars oordeelt. Hij zal dan van de troon der genade afstappen, en de deur sluiten voor al de onboetvaardigen, en plaats nemen op de troon des gericht, om van daar met goddeloze zondaren gericht te houden.

Tegenwerping. Maar Christus vermaant ons te strijden, nu te strijden 'om te gaan door de enge poort, ' maar als die poort, gelijk gij zegt, de poort of de ingang des hemels is, dan schijnt het wel, dat wij niet behoeven te strijden voor de dag des oordeels, want wij zullen niet eerder aan die poort komen dan op die dag.

Antwoord. Christus laat door deze vermaning: Strijdt, enz. in het minst geen uitstel toe, noch keurt het goed zo iemand zijn eigen zaligheid verwaarloost, maar drijft arme schepselen er toe aan om zich voor te bereiden voor het oordeel, en raadt hun zich nu die dingen ten eigendom te maken, welke alsdan hun toegang zullen geven tot de heerlijkheid. Deze vermaning heeft veel gelijkheid met die andere: 'Daarom zijt ook gij bereid, want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen. En die gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten.' Mattheus 24:44, 25:10.

Zodat, wanneer Hij zegt: Strijdt om in te gaan, ' het is alsof Hij zei: Gezegend zijn zij, wie het eens zal gegeven worden het koninkrijk der hemelen binnen te gaan, maar zij, die zulk een onuitsprekelijke gunst waardig geacht zullen worden, moeten daarvoor van tevoren wel bereid en geschikt gemaakt zijn. De tijd nu om geschikt gemaakt te worden is niet de dag des oordeels, maar de dag der genade, niet dan, maar nu.

Daarom, strijdt nu om die dingen, welke alsdan u ingang zullen geven in het hemels koninkrijk. Maar:

2. Gelijk het een poort genoemd wordt, zo ook wordt het genoemd een enge poort. 'Strijdt om te gaan door de enge poort. De engheid van deze poort moet niet vleselijk maar zinnebeeldig verstaan worden. Gij moet het niet zo verstaan alsof de ingang in de hemel een benauwd poortje was, neen, de engheid van deze poort is een geheel andere zaak. Deze poort is wijd genoeg voor al diegenen, die de waarlijk begenadigde en oprechte liefhebbers van Jezus Christus zijn, maar zo eng, dat geen der anderen op enigerlei wijze kan ingaan: 'Doet mij de poorten der gerechtigheid open, ik zal daardoor ingaan, ik zal de HEERE loven. Dit is de poort des Heeren, door welke de rechtvaardigen zullen ingaan.' Psalm 118:19, 20. Door dit woord heeft Christus Jezus ons dus getoond, dat er zonder gepaste hoedanigheden geen mogelijkheid is de hemel in te gaan, de enge poort zal alle anderen buiten houden. Toen Christus deze gelijkenis sprak, had Hij ongetwijfeld het oog op de een of andere uitdrukking of uitdrukkingen van het Oude Testament, met welke de Joden wel bekend varen. Ik zal er twee vermelden, en zo verder gaan.

1. De plaats, door welke God Adam en zijn vrouw uit het paradijs verdreef. Mogelijk had onze Heere daarop het oog, want ofschoon die wijd genoeg voor hen was om

daardoor uit te gaan, zo was ze nochtans te eng voor hen om daardoor in te gaan. Maar wat zou daarvan de reden zijn? Wel, zij hadden gezondigd en daarom stelde God 'cherubs tegen het oosten des hofs van Eden, en een vlamig lemmer eens zwaards, dat zich omkeerde, om te bewaren de weg van de boom des levens.' Genesis 3:24. De cherubs en het vlamig lemmer eens zwaards, die maakten de ingang te eng voor hen om in te gaan. Zielen, daar zijn cherubs en een vlamig lemmer eens zwaards aan de poorten des hemels, om te bewaren de weg van de boom des levens, daarom kunnen geen anderen dan diegenen, die werkelijk geschikt zijn voor de hemel, ingaan door deze enge poort, het vlamig lemmer eens zwaards zal alle anderen buiten houden. 'Of weet gij niet, dat de onrechtvaardigen het koninkrijk Gods niet zullen beërven? Dwaalt niet, noch hoereerders, noch afgodendienaars, noch overspelers, noch ontuchtigen, noch die bij mannen liggen, nog dieven, noch gierigaards, noch dronkaards, geen lasteraars, geen rovers zullen het koninkrijk Gods beërven.' 1 Corintiërs 6:9, 10.

2. Misschien had onze Heere het oog op de poorten des tempels, toen Hij dit woord tot het volk sprak, want of schoon de poorten des tempels zes ellen wijd waren, waren zij nochtans zo eng, dat niemand, die in enig ding onrein was, daardoor kon ingaan, Ezechiël 40:48, omdat er aan deze poorten portiers geplaatst waren, wier ambt het was, toe te zien, dat geen anderen dan diegenen, die het recht hadden in te gaan, daardoor binnenkwamen. En alzo staat er geschreven: Jojada 'stelde de portiers aan de poorten van het huis des HEEREN, opdat niemand, in enig ding onrein zijnde, inkwame.' 2 Kronieken 23:19. Zielen, God heeft portiers aan de poorten des tempels, aan de poort des hemels, portiers, zeg ik, daar door God geplaatst om toe te zien, dat niemand, die in enig ding onrein is, daardoor binnen kome. Door de poort der kerk mag niemand ingaan, die openbaar goddeloos en tot schande voor de godsdienst is, ook al beweert hij, dat hij een beminde Gods is: 'Wat heeft Mijn beminde in Mijn huis te doen, ' zegt de Heere, 'omdat zij die schandelijke daad met velen doet?' Jeremia 11:15.

Ik zeg, ik ben zeer geneigd te geloven, dat onze Heere Jezus Christus Zijn gedachten bij deze twee teksten had, toen Hij zei, dat de poort eng is, en hetgeen mij te meer in dit gevoelen bevestigt, is, dat Hij een weinig lager dan de tekst zegt: 'Aldaar zal zijn wening en knersing der tanden, wanneer gij zult zien Abraham, en Izaak, en Jakob, en al de profeten, in het koninkrijk Gods, maar u buiten uitgeworpen' Lukas 13:28. Uitgeworpen, hetwelk een daad van geweld aanwijst, namelijk, diegenen, die, ofschoon daar niet behorende, zouden willen ingaan, al strijdende tegen te houden. De portiers des tempels moesten, tot datzelfde einde, wapenen dragen, als het nodig was, en mannen van moed en kracht zijn, opdat niet de ongeheiligden of ontoebereiden door het een of andere middel zouden binnenkomen. Wij lezen in het boek der Openbaringen van de heilige stad, dat zij twaalf poorten had en aan de poorten twaalf engelen, maar wat deden die daar? Wel, benevens hun overige dienst, moesten zij zorgen, 'dat in haar niet' inkwame 'iets, dat ontreinigt, en gruwelijkheid doet, en leugen spreekt.' Openbaring 21:27.

Maar meer in het bijzonder zal ik u aantonen wat het is, dat deze poort zo eng maakt. Er zijn drie dingen, die haar eng maken.

1. De zonde.
2. Het woord der wet.
3. De engelen Gods.

1. De zonde, de zonde van de onheilige, en de zonde van de belijder.

a. De zonde van de onheilige. Maar hierover behoeft niet te worden uitgeweid, omdat het door iedereen wordt toegestemd, waar het algemene geloof van het bestaan van God en van het toekomstige oordeel gevonden wordt, dat 'de goddelozen zullen terugkeren naar de hel toe, alle God vergetende Heidenen.' Psalm 9:18.

b. De zonde van de belijders, of neem het liever zo: Er is een belijdenis, die gepaard gaat met een ongeheiligd hart en leven. De zonde van dezulken zal het overwicht hebben over de zaligheid van hun zielen, daar het zondeneinde het zwaarste einde van de balans is, ik zeg, dat het zwaarste einde zijnde, waar de zonde zich bevindt, tuimelen zij en verzinken alzo, niettegenstaande hun heerlijke belijdenis, in verderf en ondergang, want niemand van dezulken heeft een erfdeel in het koninkrijk van Christus en van God, daarom, 'dat u niemand verleide met ijdele woorden: want om deze dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid, ' ook zal geen belijdenis bij machte zijn hen te verontschuldigen. Efeziërs 5:3-6. De poort zal te eng zijn voor zulke lieden als deze om daardoor in te gaan. Het is mogelijk, dat een mens ten dele verlost wordt, zonder dat hem algehele verlossing geschiedt. God verlost de kinderen Israëls uit Egypte, maar verloor hen in de woestijn. 'Maar ik wil u indachtig maken, als die dit eenmaal weet, dat de Heere, het volk uit Egypteland verlost hebbende, wederom diegenen, die niet geloofden, verdorven heeft.' Judas 1:5. Zo zien vrij, dat zij, niettegenstaande dit begin, 'niet hebben kunnen ingaan vanwege hun ongelooft.' Hebr. 3:19.

2. Het woord der wet, ook dat zal de poort eng maken. Niemand kan daardoor ingaan dan hij, die kan ingaan met toestemming van de wet, want ofschoon niemand gerechtvaardigd wordt, of kan worden, uit de werken der wet, zo is het nochtans te vergeefs, tenzij de gerechtigheid en heiligheid, door welke zij trachten dit koninkrijk in te gaan, gerechtvaardigd worden door de wet, er ook slechts aan te denken in te gaan door deze enge poort. Nu rechtvaardigt de wet niet, dan op grond van de gerechtigheid van Christus, indien gij dus niet metterdaad in die gerechtigheid gevonden wordt, zult gij de wet juist in de ingang in de hemel zien liggen om er u buiten te houden. Ieders werk moet door het vuur beproefd worden, opdat het moge openbaar worden van welke soort het is. Er zijn twee dwalingen in de wereld omtrent de wet: de een is, dat men meent in te gaan door de enge poort door de gerechtigheid der wet, de andere, dat men denkt in de hemel te kunnen komen zonder de toestemming van de wet.

Beide deze meningen, zeg ik, zijn dwalingen, want gelijk uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd worden, alzo zal zonder de toestemming van de wet geen vlees behouden worden. De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, voor er een jota of tittel van de wet zal falen, totdat het alles zal zijn vervuld. Hij dus moet verdoemd werden, die niet kan behouden worden met toestemming van de wet. En inderdaad, deze wet is het vlamig lemmer eens zwaards, dat zich omkeert, ja, dat tot op deze dag op de weg naar de hemel ligt, als een afsluitingsboom voor alle ongelovigen en ongeheiligde belijders, want zij wordt alleen voor de waarlijk begenadigden uit de weg genomen. Men zal haar als een brullende leeuw bevinden om alle anderen te verslinden. Ter oorzaak van de wet dus, zal de poort te eng bevonden worden voor de ongeheiligden om in te gaan. Nadat de apostel tot de Corinthiërs had gezegd, 'dat de onrechtvaardigen het koninkrijk Gods niet zullen beërven, ' en dat dit sommigen van hen waren, voegt hij er aan toe: 'Maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd, in de naam van de Heere Jezus, en door de Geest onzes Gods.' 1 Corinthiërs 6:9-11. Rechtstreeks besluitende, dat, waren zij niet afgewassen, en geheiligd, en gerechtvaardigd geworden, in de naam van de Heere Jezus, de wet, wegens hun overtredingen, hen zou hebben buiten gehouden, zij zou de poort te eng voor hen gemaakt hebben om in te gaan.

3. Ook uit oorzaak van de engelen Gods is de poort eng. De Heere Jezus noemt het einde der wereld Zijn oogst, en zegt daarbij, dat de engelen Zijn maaiers zijn. Deze engelen zullen dus Zijn tarwe in Zijn schuur vergaderen, maar de goddelozen zullen zij in bundels samenbrengen om ze te verbranden. Mattheus 13:39, 41, 49. Tenzij dus de mens, die ongeheiligd is, de wet kan overmeesteren, en de engelen kan overwinnen, tenzij hij hen, om mij zo uit te drukken, kan rukken uit de poort des hemels, kan hij daar niet komen tot in eeuwigheid. Niemand gaat naar de hemel dan door de hulp der engelen, ik bedoel, in de dag des oordeels. Want de Zoon des mensen 'zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid, en zij zullen zijn uitverkorenen bijeen vergaderen uit de vier winden, van het een uiterste der hemelen tot het andere uiterste ervan.' Mattheus 24:31. Indien diegenen, die zullen ingaan door de enge poort, daarheen zullen ingaan onder het geleide van de heilige engelen, wanneer dan meent gij dat die mensen daarheen zullen ingaan, aangaande welke de engelen bevolen is hen te vergaderen om hen in busselen te binden ten einde ze te verbranden? Dit dus is een derde moeilijkheid. De engelen zullen deze ingang eng maken, ja, te eng voor de onrechtvaardigen en ongeheiligden om daardoor in te gaan.

EEN VERMANING OM TE STRIJDEN OM IN TE GAAN IN DIT KONINKRIJK.

Ten derde. Ik kom nu tot de vermaning, welke is, te strijden om in te gaan. 'Strijdt om in te gaan door de enge poort.' Deze woorden worden er gepast bijgevoegd, want aangezien de poort eng is, volgt er uit, dat zij, die willen ingaan, strijden moeten. 'Strijdt.' Dit woord strijdt veronderstelt, dat grote traagheid de belijders eigen is: zij menen als het ware op hun ellebogen liggende naar de hemel te zullen gaan. Het geeft ook te kennen, dat de moeilijkheden, welke de belijders zullen ontmoeten, voor zij naar de hemel gaan, vele zullen zijn. Ook houdt het in, dat slechts de Christen, die zich moeite geeft, man of vrouw, daar zal ingaan. 'Strijdt, ' enz.

Drie vragen zal ik opwerpen betreffende dit woord, een antwoord op welke ons aangaande zijn betekenis kan inlichten.

1. Wat houdt dit woord strijdt in?
2. Hoe moeten wij strijden?
3. Waarom moeten wij strijden?

(Strekking van het woord 'strijd'.)

1. Wat houdt dit woord strijdt in?

Antwoord:

1. Wanneer Hij zegt: Strijdt, is dit even veel als wanneer er gezegd wordt: Geef u aan het werk over met al uw macht. 'Alles, wat uw hand vindt om te doen, doe dat met uw macht: want er is geen werk, noch bezinning, noch wetenschap, noch wijsheid in het graf, daar gij heengaat.' Prediker 9:10. Aldus handelde Simson, toen hij er zich toe zette om de Filistijnen te verdelen: 'En hij boog zich met kracht.' Richteren 16:30. Ook David handelde aldus, toen hij zorgde voor voorraad tot het bouwen en versieren van de tempel Gods. 1 Kronieken 29:2. En zo moet gij doen, indien gij ooit in de hemel zult ingaan.

2. Wanneer Hij zegt: Strijdt, eist Hij de wil en de genegenheid op, dat die aan Zijn zijde, en aan de zijde van de dingen van Zijn koninkrijk zijn, want niemand strijdt inderdaad, dan hij, die de Zoon van God zijn hart gegeven heeft, van hetwelk de wil en de genegenheid een voornaam gedeelte uitmaken, want de zaligmakende bekering is meer hierin gelegen, dat de wil en de genegenheid naar Christus en naar het beminnen van Zijn hemelse goederen toegekeerd wordt, dan in alle kennis en oordeel. En dit bevestigt de apostel, wanneer hij zegt: 'Dat gij staat in een geest, met één gemoed gezamenlijk strijdende, ' enz. Filippenzen 1:27.

3. En meer in het bijzonder wordt dit woord strijdt uitgedrukt door onderscheidene andere termen, als:

1. Het wordt uitgedrukt door het woord: 'Loopt alzo, dat gij moogt verkrijgen.' 1 Corinthiërs 9:24, 25.

2. Het wordt uitgedrukt door het woord: 'Strijd de goede strijd des geloofs, grijp naar het eeuwige leven.' 1 Timotheus 6:12.

3. Het wordt uitgedrukt door het woord: 'Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven.' Johannes 6:27.

4. Het wordt uitgedrukt door het woord: 'Wij hebben de strijd tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.' Efeziërs 6:12. Daarom, wanneer Hij zegt: Strijdt, is het even goed alsof er gezegd werd: Loopt om de hemel, kampt om de hemel, werkt om de hemel, worstelt om de hemel, of gij zijt in gevaar er niet te komen.

(Hoe moeten wij strijden?)

2 De tweede vraag is: Hoe moeten wij strijden?

Antwoord.

Het antwoord in het algemeen is: Gij moet wettelijk strijden. 'En indien ook iemand strijdt, die wordt niet gekroond, zo hij niet wettelijk heeft gestreden.' 2 Timotheus 2:5.

Maar gij zult zeggen: Wat is het wettelijk te strijden?

Ik antwoord:

1. Te strijden tegen de dingen, welke door de Heere Jezus worden verafschuwd, ja, ten bloede toe tegen te staan, strijdende tegen de zonde. Hebreeën 12:4. Een afschuw te hebben van al die dingen, welke door het Woord worden veroordeeld, al is het ook zelfs uw rechterhand, uw rechteroog of uw rechervoet, en door alle Gode welgevallige middelen te trachten ze geheel te onderdrukken. Markus 9:43, 45, 47.

2. Wettelijk te strijden is, te strijden voor die dingen, welke in het Woord geboden worden. 'Maar gij, o mens Gods! vlied deze dingen, en jaag naar', dat is, strijdt voor 'gerechtigheid, godzaligheid, geloof, liefde, lijdzaamheid, zachtmoedigheid. Strijd de goede strijd des geloofs, grijp naar het eeuwige leven, ' enz. 1 Timotheus 6:11-12.

3. Hij, die wettelijk strijdt, moet dus zeer gematigd zijn in al de goede en geoorloofde dingen van dit leven. 'En een ieder, die om prijs strijdt, onthoudt zich in alles. Deze dan doen wel dit, opdat zij een verderfelijke kroon zouden ontvangen, maar wij een onverderfelijke.' 1 Corinthiërs 9:25. De meeste belijders geven aan de wereld en de ijdelheid van hun hart verlof om zich met hen te verenigen, en hun om de hals te hangen, zodat hun strijden meer bestaat in een uitroep van woorden dan in een welgemeende arbeid tegen de lusten en de liefde der wereld, en hun eigen

bedorvenheden, maar deze wijze van strijden is slechts een slaan van de lucht, en zal tenslotte op niets uitlopen. 1 Corintiërs 9:26.

4. Hij, die wettelijk strijdt, moet God en Christus met zich meenemen naar het werk, anderszins zal hij voorzeker de nederlaag lijden. ‘Waartoe ik ook arbeide, ‘ zegt Paulus, ‘strijdende naar Zijn werking, die in mij werkt met kracht.’ Colossenzen 1:29. En om dit recht te volbrengen, moet hij deze volgende bijzonderheden in acht nemen:

1. Hij moet op zijn hoede zijn dat hij niet strijdt omtrent dingen of woorden, die van geen nut zijn, want dan zal God niet met hem zijn. ‘Breng deze dingen in gedachtenis, ‘ zegt de apostel, ‘en betuig voor de Heere, dat zij geen woordenstrijd voeren, hetwelk tot geen ding nut is, dan tot verkering der toehoorders.’ 2 Timotheus 2:14. Maar helaas! hoe vele belijders staan in onze dagen niet schuldig aan deze overtreding, wier godsdienst hoofdzakelijk, zo niet alleen, bestaat in enige nutteloze vragen en ijdele strijd omtrent woorden en dingen, die van geen nut zijn, dan tot verderf der hoorders!

2. Hij moet op zijn hoede zijn dat terwijl hij strijdt tegen de ene zonde, hij geen haven en schuilplaats verleent aan de andere, of dat terwijl hij zijn stem verheft tegen de zonde van andere mensen, hij zijn eigen niet voorbij ziet.

3. In het strijden moet gij strijden om te geloven, strijden voor het geloof van het evangelie, want hoe meer wij het evangelie en de wezenlijkheid van de dingen der toekomstige wereld geloven, met des te meer ijver en moed zullen wij arbeiden om de gelukzaligheid deelachtig te worden. Filippenzen 1:27. ‘Laat ons dan ons benaastigen om in die rust in te gaan, opdat niet iemand in hetzelfde voorbeeld der ongelovigheid valle.’ Hebréeën 4:11.

4. Gelijk wij moeten strijden voor en door het geloof, zo ook moeten wij strijden door het gebed, door vurig en krachtig te bidden. Romeinen 15:30. O die zwermen van belijders zonder gebed! Wat denken zij van zichzelf? De poort des hemels was voorzeker voor dezen even wijd als in deze onze dagen, maar welk een strijden door het gebed was er toen onder de Christenen voor de zaak, die toegang geeft tot dit koninkrijk, boven hetgeen er in deze latere dagen gevonden wordt!

5. Wij moeten ook strijden door onze leden te doden, die op de aarde zijn. ‘Ik loop dan alzo, ‘zei Paulus, niet als op het onzekere, ik kamp alzo, niet als de lucht slaande, maar ik bedwing mijn lichaam, en breng het tot dienstbaarheid, opdat ik niet enigszins, daar ik anderen gepredikt heb, zelf verwerpelijk worde.’ 1 Corintiërs 9:26-27. Maar dit alles wordt hoofdzakelijk tot de belijders gesproken, en alzo ook wens ik verstaan te worden.

(Waarom moeten wij strijden?)

3. Ik kom nu tot de derde vraag, namelijk: Maar waarom moeten wij strijden?

Antwoord:

1. Omdat de zaak, voor welke gij hier vermaand wordt te strijden, waard is dat daarvoor gestreden wordt, het is voor niets minder dan voor een gehele hemel en een eeuwigheid van geluk aldaar. Hoe plegen de mensen te strijden, die een weinig eer, een weinig profijt, een weinig genot voor zich hebben! Wederom zeg ik, hoe plegen zij daarvoor te strijden! Zij nu doen het voor een verderfelijke kroon, maar wij voor een onverderfelijke. Mij dunkt, dit woord hemel en dit eeuwige leven moet ons waarlijk wel aanzetten om te strijden, want wat is er, hetzij in de hemel of op de aarde, dat een mens also kan opwekken om te strijden?

2. Strijdt, omdat anders de duivel en de hel u voorzeker meester zullen worden. Hij gaat om als een brullende leeuw, zoekende wie hij zou mogen verslinden. 1 Petrus 5:8. Deze gevallene engelen, zij zijn steeds waakzaam, ijverig, onvermoeid, zij zijn ook machtig, listig en boosaardig, naar niets meer trachtende dan naar de verdoemenis van uw ziel. O gij die op de onnozele duif gelijkt, strijdt!

3. Strijdt, omdat elke begeerlijkheid strijdt en krijg voert tegen uw ziel. 'Het vlees begeert tegen de Geest.' Galaten 5:17. 'Geliefden!' zegt Petrus, 'Ik vermaan u als inwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerlijkheden, welke krijg voeren tegen de ziel.' 1 Petrus 2:11. Het is een zeldzaam iets een Christen te zien of te vinden, die inderdaad Zijn lusten kan intomen, maar het is geen vreemde zaak zulke belijders te zien, die niet slechts getoomd, maar ook gezadeld zijn, en die van de begeerlijkheid tot de zonde, van de ene ijdelheid tot de andere gedreven worden door de duivel zelf en door de bedorvenheden van hun hart.

4. Strijdt, omdat gij een gehele wereld tegen u hebt. De wereld haat u als gij een Christen zijt, de lieden der wereld haten u, de dingen der wereld zijn strikken voor u, zelfs uw bed en uw tafel, uw vrouw en uw man, ja, uw meest geoorloofde genietingen hebben datgene in zich, hetwelk uw ziel voorzeker zal doen verzinken in de hel, indien gij niet strijdt tegen de strikken, die daarin gelegen zijn. Romeinen 11:9.

De wereld zal u buiten de hemel zoeken te houden met bespottingen, hoon, smaad, bedreigingen, gevangenissen, galgen, stroppen, brandstapels en duizenderlei doden, daarom, strijdt! Wederom, zo zij u hiermee niet kan overwinnen, zal zij vleien, beloven, lokken, strelen, smeken en duizenderlei kunstmiddelen van dien aard aanwenden om u ten verderve te voeren, en merk op, velen, die standvastig waren tegenover de dreigementen der wereld, zijn nochtans bezweken voor haar betoverende vleierijen. Er is altijd vijandschap geweest tussen de duivel en de kerk, zoveel als tussen zijn zaad en haar zaad, Michaël en zijn engelen, en de draak en zijn engelen, deze voeren voortdurend oorlog. Genesis 3, Openbaring 12. Er heeft onder de mensen grote begeerte bestaan, en er hebben pogingen plaats gehad, om deze twee tot een te verzoenen, te weten, het zaad der slang en het zaad der vrouw, maar het kon nog nooit ten uitvoer gebracht worden.

De wereld zegt: Zij zullen nooit tot ons overkomen, en wij zeggen ook: Door Gods genade zullen wij nooit tot hen overkomen. Maar het is niet bij woorden gebleven: beide zij en wij hebben er ook pogingen aan toegevoegd om elkaar tot onderwerping te brengen, maar die pogingen bleken ook vruchteloos. Zij van hun zijde hebben allerlei wrede martelingen uitgedacht om ons te onderwerpen, zoals: doden met het zwaard, stenigen, in stukken zagen, prijs geven aan de vlammen, overleveren aan de wilde beesten, verbannen, honger laten lijden en duizenderlei ellende. Wij wederom, aan de andere kant, hebben gearbeid door gebeden en tranen, door geduld en lijdzaamheid, door zachtmoedigheid en liefde, door de gezonde leer en door getrouw getuigenis af te leggen tegen hun gruweldaden, om hen tot ons over te brengen, maar niettemin blijft de vijandschap bestaan, zodat zij ons moeten overwinnen of wij hen. Een partij moet ten onder gebracht worden, maar de wapenen van onze oorlog zijn niet vleselijk, maar machtig door God.

5. Strijdt, omdat er ten aanzien van het Christendom door luiheid niets verkregen wordt. De luiheid doet een mens verscheurde kleren dragen, en de wijngaard des tragen is geheel opgeschoten van distels. Spreuken 23:21, 24:30-32. Een belijdenis, die niet gepaard gaat met geestelijke arbeid, kan de ziel niet in de hemel brengen. De vaders van ons waren niet traag in het benaastigen, maar vurig van geest, dienende de Heere. Daarom wordt niet traag, maar zijt navolgers dergenen, die door geloof en lankmoedigheid de beloften beërven. Romeinen 12:11, Hebrëeën 6:12.

‘Strijdt om in te gaan.’ Mij dunkt de woorden geven ons bij de eerste lezing te kennen, dat de Christen, in alles wat hij in deze wereld doet, zorgvuldig acht moet geven op zijn ziel-ik zeg, dat hij daarop acht moet geven in alles wat hij doet. Velen willen het goede zoeken voor hun ziel bij tijden en ogenblikken, maar een Christen moet inderdaad, in al zijn handelingen en voornemens, welke hij beraamt en ten uitvoer legt in deze wereld, bijzonder het oog gericht hebben op zijn toekomstig eeuwigdurend goed, in al zijn ondernemingen moet hij strijden om in te gaan: ‘De wijsheid (Christus) is het voornaamste, verkrijg dan wijsheid, en verkrijg verstand met al uw bezitting.’ Spreuken 4:7. Verkijs niets, zo gij niet in die verkrijging Christus en de genade, en verdere hoop op de hemel kunt verkrijgen, verkrijg niets met een kwaad geweten, met gevaar van uw vrede met God, niets, waardoor uw genade gaven verzwakt worden, welke God u gegeven heeft, want dit is geen strijden om in te gaan.

Voeg genade bij genade, beide door godsdienst-en door aardse plichten: ‘Want alzo zal u rijkelijk toegevoegd worden, de ingang in het eeuwig koninkrijk van onze Heere en Zaligmaker, Jezus Christus.’ 2 Petrus 1:8-11. De tijden der godsdienstplichten zijn niet de enige tijden van strijd, die dat meent heeft het mis. Gij kunt uw geloof en uw hoop bevestigen in het godzalig uitoefenen van uw beroep, en nog meer verzekerd worden van het eeuwige leven door de heerlijkheid Gods te overpeinen in al uw aardse bezigheden. Ik spreek nu tot Christenen, die uit genade om niet gerechtvaardigd zijn en moedig hen aan, of liever raad hun, te strijden om in te gaan, want er is een ingaan door het geloof en een goed geweten nu, even goed als een ingaan naar ziel en lichaam hiernamaals, en

ik moet er bijvoegen, dat hoe meer uw ziel gewoon is nu in te gaan door het geloof, hoe vaster hoop gij zult hebben hiernamaals in te gaan naar ziel en lichaam.

‘Strijdt om in te gaan.’ Door deze woorden geeft de Heere Jezus ook een scherpe bestraffing aan die belijders, die niet de eeuwige heerlijkheid, maar andere, tijdelijke dingen op het oog hebben, bij al de drukte, die zij in de wereld omtrent de godsdienst maken. Welk een beweging kunnen sommigen maken, welk een drukte en rumoer, met hun denkbeelden en hun vormen, en toch is het misschien alleen om de broden, omdat zij van de broden gegeten hebben, en verzadigd zijn. Johannes 6:26. Deze strijden inderdaad om in te gaan, maar niet in de hemel, zij bevinden, dat er aan de godsdienst handelsbelang verbonden is, of zij bevinden, dat het de weg is tot vertrouwen, naam, voorkeur en dergelijke zaken, en daarom strijden zij om te dezen aanzien in te gaan. Maar dezulken hebben niet de enge poort in het oog, noch ook hebben zij in zichzelf liefde voor hun arme en ten verderve gaande zielen, zodat deze vermaning hun een scherpe waarheid predikt, door hun hun verdoemenis te voorspellen.

‘Strijdt om in te gaan.’ Deze woorden houden ook een scherpe bestraffing in voor hen, die zich tevreden stellen gelijk de engel der gemeente te Sardis zich tevreden stelde, te weten, met de naam te hebben van te leven en dood te zijn, Openbaring 3:1, of gelijk die van de Laodicensen, die op hun godsdienst vertrouwden, en tevreden waren met een armzalige, ellendige, lauwe belijdenis, want zulken als deze handelen volstrekt niet in overeenstemming met de tekst, die zegt: Strijdt, en zij zitten en slapen, die zegt: Strijdt om in te gaan, en zij stellen zich tevreden met een belijdenis, die hen daar nooit zal brengen.

‘Strijdt om in te gaan.’ Verder, deze woorden drijven ons aan om de oprechtheid van onze genade gaven na te beproeven, ik zeg, zij drijven ons aan tot beproeving van de oprechtheid ervan nu, want als de enge poort de poort des hemels is, en wij nochtans moeten strijden om in dezelve in te gaan nu, namelijk terwijl wij leven, en voor wij daar komen, dan bedoelt Christus ongetwijfeld met deze vermaning, dat wij alle geoorloofde middelen moeten gebruiken om onze genade gaven in deze wereld te beproeven, of zij geldig zullen zijn in het oordeel, al of niet. Strijd om in te gaan, verkrijg die genade gaven nu, welke oprechte genade gaven zullen blijken te zijn dan, en beproef daarom die, welke gij hebt, en als zij bij de proef blijken niet de rechte te zijn, werp ze dan weg, en vraag om betere, opdat zij u niet wegwerpen, wanneer er geen betere te verkrijgen zijn. ‘Ik raad u dat gij van mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, ‘ let daarop. Openbaring 3:18. Koop van mij geloof en genade, die bestaan kunnen in het gericht, strijdt voor dat geloof, koop van Mij die genade en ook witte kleren, opdat gij moogt bekleed worden, opdat de schande van uw boosheid niet openbaar worde, en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt. Geef acht op deze raad, dit is het rechte strijden om in te gaan.

Maar gij zult zeggen: Hoe moeten wij onze genade gaven beproeven? Wilt gij, dat wij in de verzoeking en zullen lopen, om te beproeven of zij gezond of verrot zijn?

Antwoord. Gij behoeft niet in verzoeken te lopen, God heeft verordineerd, dat er u genoeg zullen overkomen om te doen blijken of uw genade gaven verrot of gezond zijn, voor de dag van uw dood, elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad, als gij maar genoeg genade hebt om tegenstand te bieden. Ik zeg, er zullen u beproevingen genoeg overkomen om te doen blijken of uw genade gaven gezond of verrot zijn. Gij kunt dus vóór gij uit deze wereld gaat, als God u hulp verleent, zien hoe het met u gaan zal, te weten, of uw genade gaven zodanig zijn, dat zij u door de poorten des hemels zullen inbrengen, al of niet.

Maar hoe moeten wij onze genade gaven nu beproeven?

Antwoord.

- (a.) Hoe bevindt gij ze in uitwendige beproevingen? Zie Hebr. 11:15, 16.
- (b.) Hoe bevindt gij uzelf in de inwendige werkingen der zonde? Romeinen 7:24.
- (c.) Hoe bevindt gij uzelf onder de hoogste genieting der genade in deze wereld? Filippenzen 3:14.

Maar wat bedoelt gij met deze drie vragen? Ik bedoel, dat de genade gaven bij deze gelegenheden van zichzelf openbaren of zij verrot of gezond zijn.

(a.) Hoe openbaren zij zich als oprecht onder het eerste dezer?

Antwoord. Door onze eigen genoegzaamheid te wantrouwen, door tot God om hulp te roepen, door te begeren liever te sterven dan ook maar de minste oneer toe te brengen aan de naam van God, en door het er voor te houden, dat, zo God in de beproeving de eer ontvangt, gij meer gewonnen hebt dan de gehele wereld u zou kunnen geven. 2 Kronieken 20:12, 14:11, Handelingen 4, 20:22, 2 Corintiërs 4:17, 18, Hebr. 11:24, 25.

(b.) Hoe openbaren zij zich als oprecht onder het tweede?

Antwoord. Door te treuren, en te belijden, en te strijden, en te bidden tegen dezelve, door niet tevreden te zijn, al waart gij de hemel ook deelachtig, zo zij leven en u besmetten, en door de heiligheid als het grootste sieraad in de wereld te beschouwen, en door tot Jezus Christus te vliesen om leven. Zacheria 12:10, Johannes 19, Hebr. 12:14, Psalm 19:12.

(c.) Hoe openbaren zij zich als oprecht onder het derde?

Antwoord. Door de ware genade gaven boven de gehele wereld te stellen, door hartelijk te bidden dat God u meer moge geven, door niet tevreden te zijn met al de genade, die gij in staat kunt zijn te genieten aan deze zijde van de hemel en de heerlijkheid. Psalm 84:10, Lukas 17:5,

‘Strijdt om in te gaan.’ De reden waarom Christus er deze woorden, ‘om in te gaan,’ bijvoegt, ligt voor de hand, te weten, omdat er geen waarachtig en duurzaam geluk is aan deze zijde van de hemel, ik zeg, geen geluk, dat beide waarachtig en duurzaam is, ik bedoel, ten aanzien van ons gevoel, gelijk daar zal zijn: ‘Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige.’ Hebr. 13:14. De hemel is daarbinnen, strijdt daarom om in te gaan, de heerlijkheid is daarbinnen, strijdt daarom om in te gaan, de berg Zion is daarbinnen, strijdt daarom om in te gaan, het hemelse Jeruzalem is daarbinnen, strijdt daarom om in te gaan, en, om op alles de kroon te zetten, de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, en die heerlijke Verlosser, is daar binnen, strijdt daarom om in te gaan.

‘Strijdt om in te gaan.’ ‘Maar buiten zullen zijn de honden, en de toveraars, en de hoereerders, en de doodslagers, en de afgodendienaars, en een ieder, die de leugen lief heeft en doet.’ Buiten zijn ook de duivels, en de hel, en de dood, en alle verdoemde zielen, buiten is gehuil, weening, weeklagen en knersing der tanden, ja, buiten zijn al de ellenden, jammeren en plagen, die een oneindig God in rechtvaardigheid en macht een boos en goddeloos geslacht kan opleggen, daarom, ‘strijdt om in te gaan door de enge poort.’ Openbaring 22:15, Mattheus 25:41, Openbaring 12:9, Jesaja 65:13, 14, Mattheus 22:13, Deuteronomium 29:18-20. ‘Strijdt om in te gaan door de enge poort: want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan en zullen niet kunnen.’

DE DRANGREDEN OM TE STRIJDEN OM IN TE GAAN IN DIT KONINKRIJK.

Ten vierde. Wij zijn nu gekomen tot de drangreden, welke onze Heere gebruikt om aan Zijn vermaning kracht bij te zetten.

Hij zei eerst tot ons, dat de poort eng is, Hij vermaande ons ook om te strijden om daardoor in te gaan, of om nu ons die dingen ten eigendom te maken, welke dan ons ingaan bevorderlijk zullen zijn, en ons te stellen tegen die dingen, die ons ingaan zullen verhinderen.

In deze drangreden moet op vijf dingen gelet worden.

1. Dat er voor sommigen teleurstelling zal zijn in de dag des oordeels: zij zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.
2. Dat niet weinigen, maar velen deze teleurstelling zullen ontmoeten: ‘want velen zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.’
3. Deze leer van de mislukking van velen berust op het gezag van het woord van Christus: ‘Want velen, zeg Ik, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.’
4. De belijders zullen een grote hoop uitmaken onder de velen, die de hemel niet deelachtig zullen worden: ‘Want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.’
5. Waar genade en strijd nu ontbreekt, daar zal het zoeken en streven om in te gaan dan zonder baat zijn: ‘Want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.’

Maar ik zal met mijn vroegere methode voort gaan, te weten, de woorden voor u te openen.

(Strekking van de woorden 'want velen'.)

'Want velen, 'enz. Als Hij gezegd had: Want sommigen zullen de hemel niet deelachtig worden, was het een uitspraak geweest om er de aandacht op te vestigen, als Hij gezegd had: Want sommigen, die zoeken, zullen de hemel niet binnengaan, zou het zeer aangrijpend geweest zijn, maar nu Hij zegt: Velen, velen zullen niet kunnen ingaan, ja, velen onder de belijders zullen de hemel niet kunnen ingaan, is dit niet slechts aangrijpend, maar vreselijk!

(Onderscheidene toepassingen van het woord velen.)

'Want velen', enz. Ik vind dit woord velen in de Schrift onderscheidenlijk toegepast.

1. Soms ziet het op de openbare goddelozen op de boze en goddeloze wereld, als waar Christus zegt: 'Wijd is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf leidt en velen zijn er, die door dezelve ingaan.' Mattheus 7:13. Ik zeg, met de velen alhier bedoelt Hij hoofdzakelijk diegenen, die voort gaan op de brede weg van zonde en onheiligheid, de 'tekenen' van hun verdoemenis aan hun voorhoofd dragende, diegenen, wier dagelijkse praktijk getuigenis geeft, dat hun voeten dalen naar de dood, en hun treden de hel vasthouden. Job.21:29, 30, Jes. 3:9, Spreuken 4.

2. Soms ziet dit woord velen op diegenen, die het volk van God bedrieglijk en in geveinsdheid aankleven, of, gelijk het heet bij Daniël: 'Velen zullen zich door vleierijen tot hen vervoegen.' Daniël 11:34. Het woord velen in deze tekst sluit al diegenen in, die zich op het stuk van godsdienst beter houden dan zij zijn, het sluit diegenen in, zeg ik, die de godsdienst alleen voor een feestkleed gebruiken, om zich daarin op bepaalde tijden en wanneer zij onder passend gezelschap komen, te vertonen.

3. Soms ziet dit woord velen op hen, die van Christus afvallen, op zulken, die voor een tijd geloven, en in tijden van verzoeking afvallen, gelijk Johannes zegt van sommige van Christus discipelen: 'Van toen af gingen velen van Zijn discipelen terug, en wandelden niet meer met Hem.' Johannes 6:66.

4. Soms ziet dit woord velen op hen, die een grote drukte maken en vele grote dingen doen in de gemeente, en wie nochtans zaligmakende genade ontbreekt: 'Velen, ' zegt Christus, 'zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij niet in Uw naam geprofeteerd, en in Uw naam duivels uitgeworpen, en in Uw naam vele krachten gedaan?' Mattheus 7:22. Let er op, er zullen velen van deze zijn.

5. Soms ziet dit woord velen op die arme, onwetende, misleide zielen, die omgevoerd worden met elke wind der leer, op diegenen, die verstrikt worden door de listige en geslepen bedrieger, die op de loer ligt om de onvaste zielen te misleiden: 'En velen zullen

hun verderf navolgen, door welke de weg der waarheid zal gelasterd worden.' 2 Petrus 2:2.

6. Soms sluit dit woord velen de gehele wereld in, de goeden en de bozen: 'En velen van die, die in het stof der aarde slapen, zullen ontwaken, dezen ten eeuwige leven, en genen tot versmaadheden en tot eeuwige afgrijzing.' Daniël 12:2, vergeleken met Johannes 5:28, 29.

7. Ten laatste. Soms ziet dit woord velen alleen op de goeden, op diegenen, die zalig zullen worden. Lukas 1:16, 2:34.

(Hoe velen toegepast wordt in de tekst.)

Aangezien dan dit woord zo onderscheidenlijk wordt toegepast, laat ons onderzoeken hoe het opgevat moet worden in de tekst. En:

1. Het moet niet toegepast worden op de oprechte dienaars van God, want die zullen nooit verloren gaan. Johannes 10:27-28.
2. Het kan niet toegepast worden op de gehele wereld, want dan zou geen vlees behouden worden.
3. Ook moet het niet op de openbare goddeloze alleen worden toegepast, want dan wordt de geveinsde daardoor uitgesloten.
4. Maar met de velen in de tekst bedoelt onze Heere in het bijzonder de belijder, de belijder, zeg ik, die, hoe hoog hij nu ook moge schijnen te staan, in de dag des oordeels zal bevonden worden te zijn zonder zaligmakende genade.

Dat nu de belijder in het bijzonder bedoeld wordt in deze tekst, blijkt, zo gij overweegt, dat de Heere, zodra Hij had gezegd: 'Velen zullen zoeken in te gaan en zullen niet kunnen, ' als met de vinger wijst naar de velen, die Hij daarmee in het bijzonder bedoelt, te weten, hen, onder wie Hij had geleerd hen, die gegeten en gedronken hadden in zijn tegenwoordigheid, hen, die geprofeteerd en duivels uitgeworpen hadden in Zijn naam, en in Zijn naam vele krachten hadden gedaan. Lukas 13:24, Mattheus 7:22. Dit zijn de velen, door de Heere in deze tekst bedoeld, ofschoon ook anderen onder het vonnis der verdoemenis besloten zijn door Zijn woord in andere plaatsen. 'Want velen, ' enz. Mattheus zegt betreffende deze enge poort, dat er slechts weinigen zijn, die dezelve vinden. Maar het schijnt, dat de verworpelingen in mijn tekst ze vonden, want gij leest, dat zij aanklopten, en riepen: 'Heere! doe ons open.' Zo dan, de bedoeling schijnt wel deze te zijn-velen van de weinigen, die dezelve vinden, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.

Ik vind, dat in de dag des oordeels sommigen tot de steenrots zullen roepen om hen te bedekken, en anderen aan de poorten des hemels zullen staan om binnengelaten te worden. Veronderstel, dat zij, die tot de steenrots roepen om hen te bedekken, diegenen zijn, wier geweten hun niet zal toelaten God in het aangezicht te zien, omdat zij onder dadelijke schuld en de gedachte vrees van de toorn des Lams vervallen zijn. Openbaring

6:16. En dat zij, die roepende aan de poort des hemels staan, diegenen zijn, wier vertrouwen tot het laatste toe blijft bestaan, zij namelijk, wier stoutmoedigheid hen in staat zal stellen om zelfs met Jezus Christus om de ingang te twisten, zij, zeg ik, die zich op de belijdenis, het uitwerpen van duivels, en vele wonderwerken zullen beroepen, van deze soort zijn de velen in mijn tekst: 'Want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.'

Konden wij de belijders der tijden met het eeuwig blijvende Woord van God vergelijken, deze leer zou gemakkelijker aan het licht treden voor de mensenkinderen. Hoe weinigen onder de velen, ja onder de zwermen van belijders, hebben een hart om er een gewetenszaak van te maken of zij voor God wandelen in deze wereld, en om Zijn heerlijkheid te overpeinzen onder de mensenkinderen. Bij hoe weinigen, zeg ik, ligt Zijn naam nader aan het hart dan eigen vleselijke belangen? Ja, maken niet velen van Zijn Woord, en Zijn naam, en Zijn wegen het middel voor hun eigen wereldse voordelen? God eist geloof, een goed geweten, matigheid, zelfverloochening, ootmoed, hemelsgezindheid, liefde voor de heiligen, voor de vijanden, en gelijkvormigheid in hart, in woord, en leven, met Zijn wil, maar waar wordt dit gevonden? Markus 11:23, 1 Petrus 3:16, Hebreëen 13:5, Filippenzen 4:5, Mattheus 10:37-39, Colossenzen 3:1-4, Micha 6:8, Openbaring 2:10, Johannes 15:17, 1 Johannes 4:21, Mattheus 5:44, Spreuken 23:26, Colossenzen 4:6.

(Strekking van de woorden 'zeg ik u'.)

'Want velen, zeg Ik u.' Deze laatste woorden dragen een dubbel argument in zich om de waarheid, waarvan vroeger verzekering gedaan werd, te bewijzen:

Ten eerste, omdat Hij rechtstreeks Zijn volgelingen aanwijst: 'zeg Ik u.' Velen, zeg Ik u, u namelijk, die Mijn discipelen zijt, u, die in Mijn tegenwoordigheid gegeten en gedronken hebt, ik weet, dat Christus soms Zijn rede tot Zijn discipelen gericht heeft, niet zozeer als hen geldende, als wel anderen, maar hier is het niet zo, het 'zeg Ik u' in deze plaats had onmiddellijk betrekking op sommigen onder henzelf: Ik zeg u, gij zult beginnen buiten te staan en te kloppende, 'zeggende: Heere, Heere, doe ons open! en Hij zal antwoorden en tot u zeggen: Ik ken u niet, van waar gij zijt. Alsdan zult gij beginnen te zeggen: wij hebben in Uw tegenwoordigheid gegeten en gedronken, en Gij hebt in onze straten geleerd. En Hij zal zeggen: Ik zeg u, Ik ken u niet, van waar gij zijt, wijkt van Mij af, alle gij werkers der ongerechtigheid!' gij, gij, gij zijt het, die Ik bedoel! Zeg Ik u.'

Het is de gewoonte bij een belijdend volk, wanneer zij een scherpe en een donderende prediking horen, te zeggen: Nu heeft de prediker de dronkaard, de vloeker, de leugenaar, de gierigaard en de overspeler hun deel gegeven, vergetende, dat deze zonden kunnen bedreven worden op een geestelijke en mystieke wijze. Er bestaat geestelijke dronkenschap, geestelijk overspel, en iemand kan een leugenaar zijn, die God zijn Vader noemt wanneer Hij het niet is. Zodat al die donder en bliksem in deze verschrikkelijke

prediking u misschien meer aangaat dan gij zelf weet: ‘Zeg Ik u, ‘ u, belijders, kan de toepassing zijn van al die donder. Openbaring 2:9, 3:9.

‘Ik zeg u!’ had niet de Heere Jezus met deze woorden bedoeld aan te tonen welke een omkering er eens zal plaats hebben onder de belijders, dan behoefde Hij dit woordje u niet zo dikwijls gebruikt te hebben als Hij in de tekst en later gedaan heeft, de zin was verstaanbaar genoeg geweest zonder dat, ik zeg, zonder dat Hij gezegd had: ‘Ik zeg u’. Maar de waarheid is, de belijder is in gevaar, de prediker en de hoorder, de werkers der krachten en de werkers der wonderen kunnen allen in gevaar van de verdoemenis zijn, niettegenstaande al hun aantrekkelijkheden. En om ons allen wakker te schudden ten aanzien van deze waarheid, daarom moet de tekst aldus luiden: ‘Want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.’

Ziet gij nog niet, dat de belijder in gevaar is, en dat de woorden ‘zeg Ik u’ een profetie zijn van het eeuwige verderf van sommigen, die vermaard zijn in de vergadering der heiligen? Ik zeg, indien gij het niet ziet, bid God, dat uw ogen geopend mogen worden, en laat uw deel niet zijn gelijk het deel van een dergenen, die opgesloten zijn in het 28e vers van het hoofdstuk: ‘Aldaar zal zijn wening en knersing der tanden, wanneer gij zult zien Abraham, en Izaäk en Jakob, en al de profeten in het koninkrijk Gods, maar u buiten uitgeworpen.’

‘Want velen, zeg Ik u.’ Deze woorden, zei ik tot u, dragen in zich een dubbel argument tot bevestiging van de waarheid, waarvan vroeger verzekering gedaan is: ten eerste worden hier de belijders in het bijzonder aangewezen, en ten tweede is het de uitspraak van de Waarheid zelf: want deze woorden ‘Ik zeg’ zijn woorden vol gezag, Ik zeg het, Ik zeg u, zegt (Christus, gelijk Hij in een andere plaats zegt: ‘Ik ben het, die spreek, zie Ik ben het!’ De persoon, wiens woorden wij nu beschouwen, was geen los daarheen sprekende, rauwhoofdige prediker, maar de wijsheid Gods, Zijn Zoon, en Hij, die van eeuwigheid in Zijn schoot gelegen heeft, en dus de volmaakste kennis had van zijn Vaders wil, en alzo wist, hoe het met de belijders zou gaan aan het einde der wereld. En luister nu wat Hij zelf zegt van de woorden, welke Hij gesproken heeft: ‘De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan.’ Mattheus 24:35.

‘Ik zeg u.’ De profeten waren niet gewoon op deze wijze te spreken, noch ook de heilige apostelen, want aldus te spreken is, het aannemen der dingen aan te dringen op gezag van de personen zelf. Zij waren gewoon te zeggen: Zo zegt de Heere, of Paulus, of Petrus, een apostel, of een dienstknecht Gods. Maar nu staan wij voor de woorden van de Zoon van God, Hij is het, die het gezegd heeft, zodat wij de waarheid van het verloren gaan van vele belijders verzekerd en bevestigd vinden door Christus’ eigen mond. Deze overweging is wel geschikt om de mensen te doen ontwaken, maar in zulk een vaste slaap zijn velen heden ten dage gevallen, dat niets hen zal doen ontwaken dan het schelle en verschrikkelijke geroep: ‘Ziet, de Bruidegom komt, gaat uit Hem tegemoet.’

(Twee dingen, die belijders overkomen.)

‘Ik zeg u.’ Er zijn twee dingen, op welke deze verzekering gegrond kan zijn.

1. Er is in de wereld iets dat op de genade lijkt, hetwelk het niet is.
2. Er is een zonde, de zonde tegen de Heilige Geest genaamd, van welke geen verlossing is. En beide deze dingen overkomen belijders.

1. Er is in de wereld iets dat op genade lijkt, hetwelk het niet is.

1. Het is duidelijk, omdat wij lezen, dat er sommigen zijn, ‘die een schoon gelaat willen tonen naar het vlees, ‘ die in het aangezicht roemen, ‘die van buiten wel schoon schijnen, ‘ die doen als Gods volk, maar niet de genade van Gods volk hebben. Galaten 6:12, 2 Corinthiërs 5:12, Mattheus 23:27, Jesaja 57:3-4.

2. Het is ook duidelijk uit die menigvuldige waarschuwingen, die ons overal in de Schriften omtrent deze zaak gegeven worden: ‘Dwaalt niet, ‘maar de mens beproeve zichzelf, ‘onderzoekt uzelf, of gij in het geloof zijt.’ Galaten 6:7, 1 Corinthiërs 11:28, 2 Corinthiërs 13:5. Al deze uitdrukkingen geven ons te kennen, dat er een vertoning van de genade kan zijn, of iets dat op genade lijkt, waar inderdaad geen genade is.

3. Dit is duidelijk uit de beslissing, door de Heilige Geest aangaande deze zaak gegeven: ‘Want zo iemand meent iets te zijn, daar hij niets is, die bedriegt zichzelf in zijn gemoed.’ Galaten 6:3. De Heilige Geest beslist hier, dat een mens kan menen iets te zijn, kan menen, dat hij genade bezit, kan menen iets te zijn aangaande de hemel en een andere wereld, wanneer hij inderdaad te dien opzichte juist volstrekt niets is. De Heilige Geest besluit ook op dit punt, dat zij, die alzo doen, zichzelf bedriegen: ‘Want zo iemand meent iets te zijn, daar hij niets is, die bedriegt zichzelf, ‘ hij bedriegt zijn eigen ziel, hij bedriegt zichzelf aangaande de hemel en de zaligheid.

4. Het is duidelijk uit de tekst: Want velen zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.’ Helaas! groot licht, grote gaven, grote werken, en groot vertrouwen op de hemel kunnen daar zijn, waar niet het geloof van de uitverkorenen Gods, geen liefde des Geestes, geen bekering tot zaligheid, geen heiligmaking des Geestes, en alzo bijgevolg geen zaligmakende genade is. Maar:

2. Gelijk er iets is dat op de genade lijkt, hetwelk het niet is, zo ook is er een zonde, de zonde tegen de Heilige Geest genoemd, van welke geen verlossing is, en deze zonde overkomt meer dan gewoonlijk belijders.

Er is een zonde, de zonde tegen de Heilige Geest genoemd, van welke geen verlossing is. Dit is duidelijk beide uit Mattheus en uit Markus: ‘Maar zo wie tegen de Heilige Geest zal gesproken hebben, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw, noch in de toekomst.’ ‘Maar zo wie gelasterd zal hebben tegen de Heilige Geest, die heeft geen vergeving in der eeuwigheid, maar hij is schuldig aan het eeuwige oordeel.’ Mattheus 12:32, Markus 3:29. Waarom wij, wanneer wij weten, dat een mens deze zonde

gezondigd heeft, niet voor hem moeten bidden, noch medelijden met hem moeten hebben. 1 Johannes 5:16, Judas: 22.

Deze zonde overkomt het gewoonlijkst belijders. Want er zijn weinigen, indien ze er zijn, dat geen belijders zijn, die thans in staat zijn deze zonde te zondigen. 'Diegenen, die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en van de Heilige Geest deelachtig geworden zijn, en gesmaakt hebben het goede woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw, ' van deze soort zijn ze, die deze zonde bedrijven. Hebreëen 6:4-5. Petrus beschrijft hen ook als de zodanige, hen namelijk, die de onvergeeflijke zonde zondigen. 'Want indien zij, nadat Zij, door de kennis van de Heere en Zaligmaker Jezus Christus, de besmettingen der wereld ontvloten zijn, en in dezelve wederom ingewikkeld zijnde, van dezelve overwonnen worden, zo is hun het laatste erger geworden dan het eerste.' 2 Petrus 2:20. De andere plaats in het tiende hoofdstuk van de Hebreëen houdt hetzelfde voor. 'Want zo wij willens zondigen, nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo blijft er geen slachtoffer meer over voor de zonden, maar een schrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden.' Hebreëen 10:26-27.

Deze dus zijn de personen, die de prooi zijn voor deze zonde, deze zonde voedt zich met BELIJDEERS, en zij, die zulks zijn, vallen zeer dikwijls in de mond van deze eter. Sommigen vallen in de mond van deze zonde door bedriegerijen en leringen der duivels, anderen vallen in haar mond door met de hond weer te keren tot zijn eigen uitbraaksel, en met de gewassen zeug tot de wenteling in het slijk. 2 Petrus 2:22. Ik zal u hier geen bijzondere beschrijving geven van deze zonde, dat heb ik elders gedaan, maar zulk een zonde bestaat er, en zij, die haar bedrijven, zullen nimmer vergiffenis ontvangen. En ik zeg het bij vernieuwing, er zijn belijders, die deze onvergeeflijke zonde bedrijven, ja, meer dan de meesten zich bewust zijn. Laat ieder daarom toezien. De Heere wekke er u toe op om dit te doen, want met een belijdenis zonder genade, en door het vergif van de zonde tegen de Heilige Geest, zullen velen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.

(Strekking van de woorden 'zullen zoeken in te gaan'.)

'Zullen zoeken in te gaan.' Dit koninkrijk, aan welks poort de verworping zal worden tegengehouden, zal in het laatste oordeel de begeerte van de gehele wereld zijn, en voornamelijk diegenen, die in mijn tekst bedoeld worden, zullen zoeken in te gaan, want dan zullen zij zien, dat de zaligheid van hun is, die dit koninkrijk zullen ingaan, overeenkomstig hetgeen geschreven is: 'Zalig zijn zij, die Zijn geboden doen, opdat hun macht zij aan de boom des levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad.' Openbaring 22:14. Ten bewijze dat zij zullen zoeken, ofschoon ik het alreeds bewezen heb, hebt gij slechts deze teksten op uw gemak te lezen. Mattheus 25:11, 7:22, Lukas 13:28. En ik zal u met enkele woorden de redenen opgeven, waarom zij zullen zoeken in te gaan.

(Waarom zij zullen zoeken in te gaan.)

1. Nu zullen zij zien welk een koninkrijk het is, welk een heerlijkheid daarin is, en nu zullen zij ook de zaligheid zien, welke zij zullen genieten, welke alsdan waardig zullen geacht worden in te gaan. De reden, waarom op dit koninkrijk zo weinig acht geslagen wordt, is, omdat het niet gezien wordt, de heerlijkheid deszelfs is verborgen voor de ogen der wereld. 'Geen oog heeft het gezien, geen oor heeft het gehoord, ' enz. Maar zie, dan zullen zij het beide horen en zien, en wanneer dit geschiedt, dan zal hij, die nu slechts zeer zelden daaraan denkt, zoeken in te gaan.

2. Zij zullen nu duidelijker dan ooit zien wat de hel is, en wat de verdoemenis in de hel is. Ook zullen zij zien hoe de adem des Heeren, gelijk een stroom van zwavel, haar aansteekt. O dat gezicht van de brandende, vurige oven, welke de duivels en zijn engelen bereid is! Dit, dit zal zijn werking doen gevoelen in de zielen der verworpingen, in de dag van God Almachtig, en dan zullen zij zoeken in te gaan.

3. Nu zullen zij zien, wat de betekenis is van woorden als deze: het hellevuur, het eeuwige vuur, het verslindende vuur, het vuur, dat nimmer zal worden uitgeblust. Nu zullen zij zien, wat 'voor eeuwig' betekent, wat de eeuwigheid inhoudt, nu zullen zij zien, wat de woorden 'de bodemloze put' betekenen, nu zullen zij het gebrul eens zondaars in deze, hun gehuil in die plaats horen, sommigen roepende tot de bergen: Valt op ons, en anderen tot de steenrotsen: Bedekt ons, nu zullen zij zien, dat de zaligheid nergens is dan daarbinnen!

4. Nu zullen zij zien, met welk een heerlijkheid de godzaligen begiftigd worden, hoe zij rusten in Abrahams schoot, hoe zij de eeuwige heerlijkheid genieten, hoe zij wandelen in hun witte kleren en de engelen gelijk zijn. O, die gunst, en die zaligheid, en dat onuitsprekelijke geluk, die Gods volk nu zullen genieten! en dit zal gezien worden door hen, die buiten gesloten worden, door hen, die God voor eeuwig heeft verworpen, en dit zal hen doen zoeken in te gaan. Lukas 16:22, 23, 13:28.

(Hoe zij zullen zoeken in te gaan.)

'Zullen zoeken in te gaan.'

Vraag. Maar sommigen zullen misschien zeggen: Hoe zullen zij zoeken in te gaan.

Ik antwoord:

1. Zij zullen al het zelfvertrouwen samenrapen, dat zij machtig kunnen worden, zij zullen hun belijdenis optooien en opsieren, en ze zo schoon voordoen, als zij maar kunnen. Op deze wijze zochten de dwaze maagden in te gaan, zij bereidden haar lampen, en deden zichzelf zo schoon voor als zij maar konden. zij poogden haar lampen een tijd te doen schijnen, maar toen de Zoon van God Zich vertoonde, was haar zelfvertrouwen vruchteloos, haar lampen gingen uit, de deur werd voor haar gesloten, en zij werden buiten gehouden. Mattheus 25:1-12.

2. Zij zullen zoeken in te gaan door zich onder de godzaligen naar binnen te dringen. Op deze wijze zocht de man zonder het bruiloftskleed in te gaan. Hij gaat naar de bruiloft, begeeft zich in de bruiloftszaal, zet zich te midden der gasten, en besluit nu zonder twijfel, dat hij de verdoemenis zal ontvliden. Maar gij weet, dat een zwart schaap spoedig gezien wordt, al is het ook onder honderd witte. Welnu, evenzo ging het met deze arme man. 'En als de koning ingegaan was, om de aanzittende gasten te overzien, zag hij aldaar een mens, niet gekleed zijnde met een bruiloftskleed.' Hij ontdekte hem dadelijk, en voor er tot een der anderen een woord gesproken was, werd hij op deze ontzettende wijze begroet: 'Vriend! hoe zijt gij hier ingekomen, geen bruiloftskleed aanhebbende?' En hij was sprakeloos, ofschoon hij misschien aan het snoeven en aan het pochen was onder de gasten, zo doet nochtans de heer der bruiloft bij zijn eerste binnenkomen hem verstommen, en daar hij niets voor zichzelf te zeggen had, had de koning iets tegen hem te zeggen. 'Toen zei de koning tot de dienaars, ' de engelen: 'Bindt zijn handen en voeten, neemt hem weg, en werpt hem uit in de buitenste duisternis: daar zal zijn wening en knersing der tanden.' Matth. 22:11-13.

3. Zij zullen zoeken in te gaan door zich te beroepen op hun belijdenis en hun toelating tot des Heeren ordonnantiën toen zij in de wereld waren. 'Heere! wij hebben in Uw tegenwoordigheid gegeten en gedronken, en Gij hebt in onze straten geleerd, ' wij zaten aan Uw tafel, en plachten de prediking en de Christelijke vergaderingen bij te wonen, Uw heiligen hadden een goede gedachte van ons, en wij werden in Uw gemeenten toegelaten, Wij beleden hetzelfde geloof als zij, 'Heere! Heere! doe ons open.'

4. Zij zullen zoeken in te gaan door zich op hun deugden te beroepen, hoe zij zich onderwierpen aan Zijn dienst, hoe zij voor Hem werkten, wat goeds zij deden in de wereld, en dergelijke, maar dit zal hen ook niet helpen, hetzelfde antwoord, dat de twee vorige soorten ontvingen, hetzelfde zullen ook zij ontvangen: 'Gaaf weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!' Mattheus 7:23.

5. Zij zullen zoeken in te gaan door verontschuldigen voor te wenden, waar zij de overtuiging niet van zich kunnen werpen. De luie dienstknecht ging op deze wijze te werk, toen hij ter verantwoording geroepen werd, omdat hij het geld van zijn heer niet wel besteed had. 'Heere!' zegt hij, 'ik kende u, dat gij een hard mens zijt, maaiende, waar gij niet gezaaid hebt, en vergaderende vandaar, waar gij niet gestrooid hebt, en bevreesd zijnde, ' of dat ik u niet naar genoeg zou zijn in het uitdoen van uw geld, of dat ik het in handen zon stellen, uit welke ik het niet zou kunnen weer krijgen, wanneer gij het nodig had, 'ben ik heengegaan, en heb uw talent verborgen in de aarde: zie, gij hebt het uwe, ' alsof hij had gezegd: Het is waar Heere! ik heb uw geld niet vermeerderd, ik heb niet gewonnen, maar bedenk ook, dat ik uw geld niet heb verkwist, dat ik het niet heb verteerd of verloren, zie, daar hebt gij wat het uwe is. Mattheus 25:24-28.

Er zijn slechts weinigen, die deze laatste woorden zullen kunnen zeggen in de dag des oordeels. De meeste belijders zijn er op uit om hun tijd, hun talenten, hun gelegenheden om goed te doen te verkwisten of te misbruiken. Maar, zeg ik, als hij, die zulk een goede verontschuldiging kan maken als te zeggen: Zie, daar hebt gij het uwe, ik

zeg, als zo iemand een boze en luie dienstknecht zal genoemd worden, als zo iemand te schande gemaakt zal worden in de dag des oordeels, ja, als zo iemand, niettegenstaande deze zorg om het geld van zijn heer te bewaren als onnut in de buitenste duisternis geworpen zal worden, waar weinig zal zijn en knersing der tanden, wat zullen zij dan aanvangen, die noch zorg gedragen hebben om op winst te doen, noch zorg om te behouden hetgeen aan hun zorg was toevertrouwd?

6. Zij zullen zoeken in te gaan door in te brengen, dat onwetendheid de oorzaak was, dat zij zich misgaan hebben in die dingen, waarin zij overtraden. Waarom zij, wanneer Christus hen beschuldigt van gemis van liefde tot Hem, en van gemis van die vruchten, die getoond moesten hebben, dat hun liefde oprecht was als, dat zij Hem niet te eten gaven, Hem niet te drinken gaven, Hem niet herbergden, Hem niet kleedden, niet bezochten, niet tot Hem kwamen, en dergelijke-geredelijk antwoorden: 'Heere! wanneer hebben wij u hongerig gezien, of dorstig, of een vreemdeling, of naakt of ziek, of in de gevangenis, en hebben u niet gediend?' Mattheus 25:44. Even goed alsof zij zeiden: Heere! wij zijn het ons niet bewust, dat deze beschuldiging met recht tegen ons ingebracht wordt. Dat zij verre, dat wij zulke zondaars zouden geweest zijn.

Maar, Heere! geef een voorbeeld, wanneer was het, of waar? Het is waar, er waren een menigte arme, ellendige lieden in de wereld, zeer onaanzienlijk, door niemand geacht, maar wat U aangaat, wij beleden U, wij hadden U lief, en waart Gij met ons in de wereld geweest, en woudt Gij goud gedragen hebben, woudt Gij het zoetste der wereld gegeten hebben, wij zouden het U verschaft hebben, en daarom Heere! Heere! doe ons open. Maar zal dit pleidooi baten? Neen. Dan zal Hij hun antwoorden: 'Voor zoveel gij dit een van deze minsten' van Mijn broeders 'niet gedaan hebt, zo hebt gij het Mij ook niet gedaan.' Dit pleidooi dus, ofschoon gegrond op onwetendheid, hetwelk een van de zonderlingste pleidooien is voor verzuim van plicht, kon hun geen toegang verlenen tot het koninkrijk. 'En deze zullen gaan in de eeuwige pijn, maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven.'

Ik zou er andere dingen kunnen bijvoegen, uit welke het zal blijken, hoe zij zullen zoeken in te gaan. Als:

1. Zij zullen standhouden voor deze poort, voor deze schone poort des hemels. Zij zullen beginnen buiten te staan aan de poort, als afkerig zijnde om verder te gaan. Nooit is een boosdoener met zoveel tegenzin van de ladder gestoten, wanneer het koord om zijn hals was, als deze in die dag van de poorten des hemels zullen weerkeren naar de hel.

2. Zij zullen niet alleen standhouden aan de poort, maar daar zullen zij kloppen en roepen. Dit strekt ook tot bewijs, dat zij gaarne zouden ingaan. Zij zullen beginnen buiten te staan en aan de poort te kloppen, zeggende: Heere! Heere! doe ons open. Dat dit woord Heere verdubbeld wordt toont de onstuimigheid van hun begeerten: 'Heere! Heere! doe ons open.' De duivels komen nader, Heere! Heere! de put opent haar mond voor ons, Heere! Heere! er blijft ons niets over dan de hel en de verdoemenis als Gij, Heere! Heere! U niet over ons ontfermt: 'Heere! Heere! doe ons open.'

3. Hun laatste drangreden om binnengelaten te worden zijn hun tranen, als een zelfvertrouwen zonder grond, een beroep op deugden, verontschuldigen en onwetendheid niet zullen baten, als het staan aan de poort, het kloppen, en het roepen: 'Heere! Heere! doe ons open, ' niet zullen baten, dan nemen zij de toevlucht tot hun tranen. Tranen zijn soms de krachtigste drangredenen, maar hier zijn zij niets waard. Ezau zocht ook met tranen een plaats van berouw, maar het baatte hem niet met al. Hebr. 12:17. Daar zal zijn wening en knersing der tanden, want de poort is voor eeuwig gesloten, de genade is voor eeuwig voorbij, Christus heeft hen voor eeuwig verworpen. Al hun pleidooien, verontschuldigen en tranen zullen hen niet in staat stellen om in dit koninkrijk in te gaan. 'Want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.'

(Strekking van de woorden 'zullen niet kunnen'.)

Ik kom nu tot het laatste deel der woorden, welke ons nauwkeurig de reden aanwijzen van de verwerping van deze velen, die verdoemd moeten worden. Zij zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.

Een geveinsde, een valse belijder, kunnen een heel eind ver komen, zij kunnen door de eerste en tweede wacht komen, te weten, door de Christenen en de gemeenten goedgekeurd worden, maar wat zullen zij doen als zij aan deze ijzeren poort komen, die in de stad leidt?' Aldaar zijn de werkers der ongerechtigheid gevallen, zij zijn neer gestoten en kunnen niet weer opstaan.' Psalm 36:12.

'En zullen niet kunnen.' De tijd, waarop mijn tekst betrekking heeft, is, gelijk ik reeds heb aangewezen, de dag des oordeels, een dag, waarop alle maskers en mommen voor alle aangezichten zullen weggenomen worden. Het is een dag, waarin God 'in het licht zal brengen hetgeen in de duisternis verborgen is, en openbaren de raadslagen der harten.' 1 Corintiërs 4:5. Het is ook de dag van Zijn toorn, de dag, in welke Hij wraak zal doen, en Zijn tegenstanders zal vergelden.

In die dag zullen die dingen, welke nu deze 'velen' voor waar en goed houden, wegzinken gelijk een moerassige bodem, al hun naakte kennis, hun voorgewend geloof, hun gewaande liefde, hun heerlijke vertoningen van ernst in het gelaat, hun Zondagse woorden en bijzondere gedragingen zullen hun dan weinig baten. Ik noem dat Zondagse woorden, want ik heb bemerkt, dat sommige belijders evenzo met de godsdienst doen, als men met zijn beste kleren doet-ze de gehele week aan de muur hangen, en des Zondags ze aantrekken. Want gelijk sommigen een bepaald pak bijna nooit aantrekken dan wanneer zij naar een markt gaan, zo ook is een weinig huisgodsdienst voor sommigen voldoende, zij bewaren de godsdienst totdat zij naar een vergadering gaan of totdat zij een godvrezende klant ontmoeten. O arme godsdienst!

O arme belijder! Wat zult gij in die dag, in de dag van uw beproeving en veroordeling doen? U verbergen kunt gij niet, voor een Christen doorgaan kunt gij niet, het uithouden tegen de Rechter kunt gij niet! Wat zult gij aanvangen?' De goddelozen zullen

niet bestaan in het gericht, noch de zondaars in de vergadering der rechtvaardigen.’ ‘En zullen niet kunnen.’ Het kunnen, dat hier bedoeld wordt, is niet datgene, hetwelk bestaat in vleselijke kracht of lust, maar heeft zijn oorzaak in de oprechtheid en de eenvoudigheid van die dingen, om welker wil God het koninkrijk der hemelen aan Zijn volk geeft.

Er zijn vijf dingen door het gemis van welke deze lieden niet zullen kunnen ingaan.

1. Dit koninkrijk behoort aan de uitverkorenen, aan diegenen, voor welke het bereid is van de grondlegging der wereld. Mattheus 25:34. Hierom zegt Christus, dat Hij, wanneer Hij komt, Zijn engelen uitzenden zal met een bazuin van groot geluid, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeen vergaderen uit de vier winden van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste ervan. Mattheus 24:31. En hierom wordt er wederom gezegd, dat Hij een zaad voortbrengen zal uit Jakob, en uit Juda een erfgenaam van Zijn bergen, en dat Zijn uitverkorenen het zullen beërven, en Zijn knechten daar zullen wonen. Zij zullen, zo het mogelijk ware, ook de uitverkorenen verleiden. ‘Maar de uitverkorenen hebben het verkregen en de anderen zijn verhard geworden.’ Romeinen 11:7.

2. Zij zullen niet kunnen ingaan, omdat zij het geboorterecht zullen missen. Het koninkrijk der hemelen is voor de erfgenamen en indien gij kinderen zijt, zo zijt gij ook erfgenamen, indien gij wedergeboren zijt, zo zijt gij ook erfgenamen. Waarom er uitdrukkelijk gezegd wordt, dat een mens, tenzij hij wedergeboren worde, het koninkrijk Gods niet zien kan. Door dit een woord vervalt alle vleselijk voorrecht van geboren te zijn uit vlees en bloed, en door de wil des mans. Kunt gij het geboorterecht tonen? Maar zijt gij er zeker van dat gij dit kunt? Want het zal u weinig baten aan het gezegend koninkrijk der hemelen te denken, indien een geboorterecht ontbreekt om u daar erfdeel te geven.

Ezau verachtte zijn geboorterecht, zeggende: Waartoe zal mij dit geboorterecht dienen? En er zijn tot op deze dag velen in de wereld, die van zijn gevoelen zijn. Kom, zeggen zij, men praat van wedergeboren te zijn, wat goeds zal een mens daardoor verwerven? Men zegt, dat er niemand naar de hemel gaat, die niet wedergeboren is. Maar God is barmhartig, Christus stierf voor zondaars, en wij zullen ons bekeren wanneer wij gelegen tijd hebben, en twijfelen er niet aan of het zal in het laatst alles goed aflopen. Maar ik sta er u voor in, gij Ezau’s kind, dat het geboorterecht en de zegen samengaan: zo gij het ene mist, zult gij het andere nooit deelachtig worden. Ezau heeft dit als waarheid leren kennen, ‘want gij weet, dat hij ook daarna, ‘ nadat hij eerst het geboorterecht veracht had, ‘de zegening willende beërven, verworpen werd: want hij vond geen plaats des berouws, hoewel hij dezelve met tranen zocht.’ Genesis 25, Hebréeën 12:16, 17.

3. Zij zullen niet kunnen ingaan, die niet geloofd hebben met het geloof van de werking Gods, het allerheiligst geloof, het geloof van de uitverkorenen Gods. ‘Wie in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven, maar die de Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem.’ Johannes 3:36. Maar nu is dit geloof het

gevolg van verkiezende liefde en van een nieuwe geboorte. Johannes 1:11-13. Daarom, al de belijders, die niet het geloof bezitten, hetwelk voortvloeit uit de geboorte uit God, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.

4. Zij zullen niet, kunnen ingaan, die geen evangelische heiligheid bezitten. De heiligheid, welke het gevolg is van het geloof, is die, welke ons brengt in de tegenwoordigheid Gods, en tegelijk in Zijn koninkrijk. 'Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding, over deze heeft de tweede dood, ' dat is, de hel en de eeuwige verdoemenis, 'geen macht.' Openbaring 20:6, 14. Zalig en heilig, met de heiligheid, welke voortvloeit uit het geloof, dat in Christus is, want aan deze behoort de erfenis. 'Opdat zij vergeving der zonden ontvangen', zegt Christus, 'en een erfdeel onder de geheiligden, door het geloof in Mij.' Handelingen 26:18. Deze heiligheid, welke het natuurlijk gevolg is van het geloof in de Zoon van God, Christus Jezus de Heere, zal in deze oordeelsdag onderscheiden van alle andere vertoningen van heiligheid, welke die ook mogen zijn, en zal de ziel, welke deze heiligheid bezit, ingang verlenen in Zijn koninkrijk, wanneer de overigen zullen zoeken in te gaan, en niet zullen kunnen.

5. Zij zullen niet kunnen ingaan, die niet volharden in dit zalige geloof en deze heiligheid, niet dat zij, die ze inderdaad bezitten, volkomen kunnen afvallen, en voor eeuwig omkomen, maar het heeft Jezus Christus behaagd, te maken, dat zij, die het recht bezitten, behouden wat zij hebben, volharden tot het einde, en daarna zegt Hij tot hen, dat zij zalig zullen worden, ofschoon het even waar is, dat niemand de macht bezit om zichzelf te bewaren maar God werkt met Zijn kinderen mede, en zij worden in de kracht Gods bewaard door het geloof tot de zaligheid, welke ook in de hemel voor hen is opgelegd. 1 Petrus 1:3-5. 'De onzinnigen zullen voor Uw ogen niet bestaan, Gij haat alle werkers der ongerechtigheid.' Psalm 5:6. De onzinnigen zijn de onheiligen, die noch geloof, noch heiligheid, noch volharding in de godzaligheid bezitten, en nochtans aanspraak maken op het koninkrijk der hemelen, maar 'beter is een weinig met gerechtigheid dan de veelheid der inkomsten zonder recht.' Spreuken 16:8.

Wat baat het mij aanspraak te maken op een huis of op een hoeve, zonder recht? of te zeggen: Dit alles is het mijne, als ik niets heb om het te bewijzen? Dit is slechts gelijk aan de inkomsten des onzinnigen, zijn bezitting bestaat in zijn verbeelding. Wettelijk en door geboorterecht heeft hij niets, en daarom zal hu de bezitting niet kunnen beërven. 'Want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.' Aldus ziet gij, dat de niet-uitverkorenen niet zullen kunnen ingaan, dat hij, die niet wedergeboren is, niet zal kunnen ingaan, dat hij, die geen zaligmakend geloof, benevens heiligheid en volharding, daaruit voortvloeiende, bezit, niet zal kunnen ingaan, denk daarom na over hetgeen ik heb gezegd.

DE WOORDEN BIJ WIJZE VAN OPMERKING.

Ik ga u nu enige opmerkingen naar aanleiding van de woorden geven, en wel drie.

Ten eerste. Wanneer men alle aanspraak op de hemel heeft doen gelden, welke men maken kan, zullen slechts weinigen hem tot hun erfdeel ontvangen. 'want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.'

Ten tweede. Groot dus zal de teleurstelling zijn, die velen in de dag des oordeels zullen ontmoeten: 'Want velen zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.'

Ten derde. Het gaan naar de hemel is dus geen zaak van ondergeschikt belang, de zaligheid wordt niet door een droom verkregen, zij, die dan dat koninkrijk willen bezitten, moeten nu wettelijk strijden om in te gaan: 'Want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.'

Ten eerste.

Ik zal hoofdzakelijk, en toch slechts in het kort, over de eerste dezer opmerkingen spreken, te weten, dat, wanneer men alle aanspraak op het koninkrijk der hemelen heeft doen gelden, welke men maken kan, slechts weinigen het tot hun erfdeel zullen ontvangen. De opmerking beslaat uit twee delen.

- Ten eerste. Dat de tijd komt, wanneer ieder mens alle aanspraak, die hij maken kan op het koninkrijk der hemelen, zal doen gelden.
- Ten tweede. Er zullen slechts weinigen zijn onder diegenen, die er aanspraak op maken, die het als hun erfdeel zullen genieten.

Ten eerste.

Allen zullen alle aanspraak op het koninkrijk der hemelen doen gelden, die zij maken kunnen. Ik zal slechts enkele woorden over het eerste deel der opmerking spreken, omdat het uitweiden daarover nodeloos geworden is door mijn verklaring van de woorden, maar gij vindt in het vijf en twintigste hoofdstuk van Mattheus, dat al diegenen, die aan de linkerhand van de Rechter stonden, alle aanspraak op dit gezegend koninkrijk der hemelen deden gelden, die zij maken konden. Als gij diegenen, die aan de rechterhand staan, gelijk de meesten doen, neemt voor al de zondaars, die veroemd zullen worden, dan bewijst dat volkomen het eerste deel der opmerking, want er wordt uitdrukkelijk gezegd: 'Dan zullen ook deze, ' allen gezamenlijk en ieder van hun afzonderlijk, 'Hem antwoorden, zeggende: Heere! wanneer hebben wij U alzo en alzo gezien, en hebben U niet gediend?' Mattheus 25:44. Ik zou u hier het pleidooi van de luie dienstknecht kunnen bijbrengen, benevens het geroep der dwaze maagden, ik zou hier ook kunnen uitweiden over die uitdrukking: 'Heere! Heere! hebben wij niet in uw tegenwoordigheid gegeten en gedronken, en hebt Gij niet in onze straten geleerd?' Maar deze dingen zijn reeds behandeld, en in die behandeling is dit eerste deel der opmerking

bewezen, waarom ik, zonder meer woorden te gebruiken, zo God mij met Zijn genade bijstaat, tot het tweede deel daarvan zal afdalen, te weten:

Ten tweede.

Er zullen weinigen zijn onder diegenen die aanspraak daarop maken, die het als een erfdeel zullen genieten. Ik zal onderscheidenlijk over dit deel der opmerking spreken, en zal het eerst door enkele Schriftuur plaatsen bevestigen. 'Want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die dezelve vinden.' Mattheus 7:14. 'Vreest niet, gij klein kuddeken! want het is uws Vaders welbehagen, u het koninkrijk te geven.' Lukas 12:32. Uit deze twee teksten, en uit vele andere, die straks zullen worden bijgebracht, kant gij de waarheid zien van hetgeen ik gezegd heb.

Om dan over deze waarheid uit te weiden, en wel,

- Ten eerste, meer algemeen.
- Ten tweede, meer bijzonder.

- Meer algemeen zal ik bewijzen dat er in alle eeuwen slechts weinigen zalig geworden zijn.
- Meer bijzonder zal ik bewijzen, dat slechts weinigen van diegenen, die belijden, zalig geworden zijn.

(Ten eerste, in het algemeen (in alle eeuwen zijn er slechts weinigen zalig worden.)

1. In de oude wereld, toen zij het meest bevolkt was, namelijk in de dagen van Noach, lezen wij slechts van acht personen, die daaruit behouden werden, wel mocht Petrus hen dus slechts weinigen noemen, maar hoe weinig? wel, slechts acht zielen: 'waarin weinige, dat is, acht zielen, behouden werden door het water.' 1 Petrus 3:20. Hij stipt deze waarheid andermaal aan, zeggende: Die 'de oude wereld niet heeft gespaard, maar Noach, de prediker der gerechtigheid, zijn achtster bewaard heeft, als Hij de zondvloed over de wereld der goddelozen heeft gebracht.' 2 Petrus 2:5. Let erop, al de overigen worden genoemd de goddelozen, en zij vormden samen ook een wereld. Naar deze wordt ook heen gewezen in Job, en zij worden daar ook met de naam van ongerechte lieden genoemd: 'hebt gij het pad der eeuw waargenomen, dat de ongerechte lieden betreden hebben? die rimpelig gemaakt zijn, als het de tijd niet was: een vloed is over hun grond uitgestort, die zeiden tot God: Wijk van ons! En wat had de Almachtige hun gedaan?' Job 22:15-17.

Er waren dus slechts acht personen, die aan de toorn van God ontkwamen, in de dagen toen de vloed op de aarde kwam, de overigen waren goddelozen, zij maakten ook een wereld uit, en zij zijn tot op deze dag in de helse gevangenis. Hebreeën 11:7, 1 Petrus 3:19-20. Neen, ik moet mijn pen verbeteren, er waren slechts zeven van de acht, die

goed waren, want wat Cham aangaat, ofschoon hij aan het oordeel van het water ontkwam, zo haalde nochtans de vloek Gods hem in tot zijn verdoemenis.

2. Toen de wereld wederom begon aangevuld te worden, en de mensen zich daarin begonnen te vermenigvuldigen, van hoe weinigen lezen wij toen in alle eeuwen, die behouden werden van de verdoemenis der wereld!

1. Eén Abraham en zijn vrouw riep God uit het land der Chaldeeën, ‘want Ik riep hem, ‘ zegt God, ‘toen hij nog alleen was.’ Jesaja 51:2.

2. Eén Lot uit Sodom en Gomorra, uit Adama en Zeboïm, een Lot uit vier steden! Wel is waar gingen zijn vrouw en zijn twee dochters met hem uit Sodom, maar zij betoonden zich alle drie goddeloos, gelijk gij zien kunt in het negentiende hoofdstuk van Genesis. Waarom Petrus opmerkt, dat Lot alleen behouden werd: ‘En de steden van Sodom en Gomorra tot as verbrandende met omkering veroordeeld heeft, en tot een voorbeeld gezet dergenen, die goddeloos zouden leven, en de rechtvaardige Lot-daaruit verlost heeft.’ Lees 2 Petrus 2:6-8. Judas zegt, dat God in deze veroordeling niet alleen Sodom en Gomorra, maar ook de steden daar rondom omkeerde, en nochtans vindt gij, dat er niemand dan Lot gevonden kon worden, die rechtvaardig was, noch in Sodom of Gomorra, noch in de steden rondom dezelve, waarom zij allen de straf van het eeuwige vuur dragen. Vers 7.

3. Komen wij nu tot de tijd der Richteren, hoe weinigen waren toen godvrezend, zelfs toen, toen de inwoners der dorpen ophielden, zij hielden op in Israëel!’ de wegen’ Gods ‘hielden’ toen ‘op.’ Richteren 5:6-7.

4. Er waren slechts weinigen in de dagen van David: ‘Behoud, o HEERE!’ zegt hij, ‘want de goedertierene ontbreekt, want de getrouwen zijn weinig geworden onder de mensenkinderen.’ Psalm 12:1.

5. In Jesaja’s tijd waren de verlost tot zulk een klein getal gedaald, dat hij uitdrukkelijk zegt, dat er een zeer klein aantal overgebleven was: God had hen gemaakt als Sodom, en zij waren Gomorra gelijk geworden. Jesaja 1:8-9.

6. In de tijd van Jeremia werd hun toegeroepen: ‘Gaat om door de wijken van Jeruzalem, en ziet nu toe, en verneemt, en zoekt op haar straten, of gij iemand vindt, of er één is, die recht doet, die waarheid zoekt, zo zal Ik haar genadig zijn.’ Jeremia 5:1.

7. God toonde Zijn knecht Ezechiël hoe weinigen er zonden behouden worden in zijn dagen, door het visioen van enige weinige van haar behouden uit het midden van enige weinige van haar, want de verlost waren weinigen behouden uit weinigen. Ezechiël 5:3-5.

8. Gij vindt in de tijd van de profeet Micha, hoe de godzaligen klagen, dat zij wat aangaat het aantal toen zo weinigen varen, dat hij hen vergelijkt bij hetgeen er achtergelaten is wanneer de zomer vruchten ingezameld zijn. Micha 7:1.

9. Toen Christus gekomen was, hoe bevestigde Hij toen deze waarheid, dat slechts weinigen van diegenen, die aanspraak maken op de hemel, hem tot hun erfdeel zullen ontvangen! Maar het gewone volk kon het niet horen, en daarom werd al het volk in de synagoge waar Hij deze waarheid predikte, op een tijd dat Hij er slechts een weinig op wees, 'met toorn vervuld, als zij dit hoorden, en opstaande, wierpen zij Hem uit, buiten de stad, en leidden Hem op de top van de berg, op welke hun stad gebouwd was, om Hem van de steilte af te werpen.' Lukas 4:24-29.

10. Johannes, die na Christus was, zegt, dat de gehele wereld in het boze ligt, dat de gehele wereld zich verwonderde achter het beest, en dat aan het beest macht gegeven werd over alle geslacht, en taal, en volk. Macht om wat te doen? Wel, om te maken, dat allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en dienstknechten, zijn merkteken ontvingen. 1 Johannes 5:10, Openbaring 13:3, 7, 16.

11. Komen wij tot opmerking en ervaring, het aanzien van het gelaat der grote massa getuigt tegen hen, 'hun zonden spreken zij vrij uit, gelijk Sodom, zij verbergen ze niet.' Jesaja 3:9. Waar is de mens, die de almachtige God tot zijn verheuging maakt, en die Zijn eer bedoelt in de wereld? Jagen niet juist bijna allen deze wereld, hun begeerlijkheden en genietingen na? En zeggen zij alzo, bijgevolg, niet tot God: Wijk van ons, want aan de kennis van Uw wegen hebben wij geen lust? of: Wat is de Almachtige, dat wij Hem zouden dienen? Het is te vergeefs God te dienen, enz. Zodat het zonder twijfel in de dag Gods een waarheid zal blijken te zijn, dat slechts weinigen van diegenen, die aanspraak zullen maken op de hemel, hem tot hun erfdeel zullen ontvangen.

Voor ik van deze zaak afstap, zal ik u tonen, waarbij de verlostten vergeleken worden in de Schriften.

(Waarbij de verlostten vergeleken worden in de Schrift.)

1. Zij worden vergeleken bij een handvol: 'Is er een hand vol koren in het land op de hoogte der bergen, ' enz. Psalm 72:16. Dit koren is niets anders dan diegenen, die zalig zullen worden. Mattheus 3:12, 13:30. Maar let op: 'Is er een hand vol.' Wat is een handvol, wanneer het vergeleken wordt met de gehele hoop? of, wat is een handvol uit de overige wereld?

2. Gelijk zij vergeleken worden bij een handvol, zo ook worden zij vergeleken bij een lelie onder de doornen, welke zeldzaam is, en niet zo algemeen gezien wordt: 'Gelijk een lelie onder de doornen, ' zegt Christus, 'alzo is mijn vriendin onder de dochters.' Hooglied 2:2. Door de doornen verstaan wij de slechtste en beste mensen, namelijk allen, die ontbloot zijn van de genade Gods, Want 'de beste van hen is als een doorn, de

oprechtste' van hen 'is scherper dan een doornheg.' Micha 7:4, 2 Samuel 23:6. Ik weet, dat zij ook een lelie onder de doornen genoemd mag worden, omdat de steken der vervolging haar treffen. Ezechiël 2:6, 28:24. Zij kan ook also genoemd worden, om de gelijkheid aan te wijzen, die er bestaat tussen de 'geveinsden en de kerk. Lukas 8:14, Hebr. 8. Maar dit is niet alles, de verlost worden vergeleken met een lelie onder de doornen, om u te tonen, dat zij slechts weinigen zijn in de wereld, om u te tonen, dat zij slechts weinigen en zeldzaam zijn, want gelijk Christus haar vergelijkt met een lelie onder de doornen, zo ook vergelijkt zij Hem met een appelboom onder de bomen van het woud, welke zeldzaam en schaars is, niet alledaags.

3. Zij, die zalig worden, worden slechts één uit velen genoemd, want ofschoon er 'zestig koninginnen en tachtig bijwijven, en maagden zonder getal' zijn, nochtans Mijn beminde, zegt Christus, is slechts één, Mijn onbesmette is slechts één. Hooglied 6:8-9. In overeenstemming met het woord van Jeremia: 'En Ik zal u aannemen, één uit een stad.' Jeremia 3:14. De uitdrukking Van Paulus heeft hiermee veel overeenkomst: 'Weet gij niet, dat die in de loopbaan lopen, allen wel lopen, maar dat één de prijs ontvangt?' 1 Corintiërs 9:24. Slechts één, dat is, weinigen uit velen, weinigen uit diegenen, die lopen, want hij is hier niet bezig diegenen, die lopen, te vergelijken met diegenen, die stil zitten, maar met diegenen, die lopen, sommigen lopen en verliezen het, anderen lopen en winnen het, zij, die lopen en het winnen, zijn weinigen in vergelijking tot hen, die lopen en het verliezen: 'Die in de loopbaan lopen, lopen wel allen, maar één ontvangt de prijs, ' laten er dan 'zestig koninginnen, en tachtig bijwijven, en maagden zonder getal' zijn, de verlost zijn nochtans weinigen.

4. Zij, die zalig worden, worden vergeleken met de nalezing nadat de wijnoogst binnen is: 'Ai mij!' zei de kerk, 'want ik ben, als wanneer de zomer vruchten zijn ingezameld, als de nalezingen' nadat de wijnoogst binnen is. Micha 7:1. De nalezingen! Wat zijn de nalezingen bij de gehele oogst? en nochtans ziet gij het hier, met de nalezingen worden de verlost vergeleken. Het zijn de duivel en de zonde, die de wagenvrachten wegvoeren, terwijl Christus en Zijn dienaren de nalezing houden. Maar de nalezingen van Efraim zijn beter dan de wijnoogst van Abiëzer. Richteren 8:2. Zij, die Christus en zijn dienaren oplezen en opbinden in de bundel des levens, zijn beter dan de vruchten, die de andere weg opgaan. Gij weet, dat het in de oogsttijd dikwijls de uitroep der armen is: Arme nalezing, ! arme nalezing! En de dienaren van het evangelie, ook zij roepen: Heere!' wie heeft onze prediking geloofd? en aan wie is de arm des HEEREN geopenbaard?' Jesaja 53:1. Wanneer de profeet van de verlost spreekt over dit zinnebeeld der nalezing, hoe breidt hij de zaak dan uit?' Doch een nalezing zal daarin overig blijven, ' zegt hij, 'gelijk in de afschudding van een olijfboom, twee of drie bessen in de top der opperste twijg' en vier of vijf aan zijn vruchtbare takken, spreekt de Heere. Jesaja 17:6.

Aldus ziet gij welk één nalezing er in de wijngaard over blijft, nadat de wijnoogst binnen is: twee of drie hier, vier of vijf daar. Helaas! zij, die zalig zullen worden, nadat de duivel en de hel hun aandeel hebben ontvangen, zij zullen slechts als de nalezing zijn, zij zullen slechts weinigen zijn, die naar de hel gaan, gaan in trossen daarheen, maar de verlost

gaan niet also naar de hemel. Mattheus 13:30, Micha 7. Waarom de profeet, wanneer hij van de verlostten spreekt, zegt, dat er geen tros is, maar wanneer hij van de verdoemden spreekt, zegt hij, dat zij bij trossen worden ingezameld. Openbaring 14:18, 19. O zondaar! slechts weinigen zullen er zalig worden! O belijders! slechts weinigen zullen er zalig worden!

5. Zij, die zalig zullen worden, worden vergeleken bij juwelen: 'En zij zullen Mijn zijn, zegt de HEERE der heirscharen, in die dag als Ik Mijn juwelen opmaak.' Maleachi 3:17. Juwelen zijn, gelijk gij weet, zeldzame dingen, dingen die niet in ieder huis gevonden worden. De juwelen liggen in een kleine ruimte, daar zij klein en gering in aantal zijn, ofschoon het alledaagse veel ruimte nodig heeft. In bijna ieder huis kunt gij koper, en ijzer, en lood vinden, en in elke plaats kunt gij geveinsde belijders vinden, maar de verlostten zijn niet deze alledaagse dingen, zij zijn Gods bijzondere schat. Psalm 135:4. Waarom Paulus onderscheid maakt tussen het alledaagse en de schat in het huis. Er zijn, zegt hij, in een groot huis niet alleen gouden en zilveren vaten, maar ook houten en aarden vaten, sommige tot eer, en sommige tot oneer. 2 Timotheus 2:20.

Hier is een woord voor houten en aarden belijders, de juwelen en de schatten zijn vaten ter ere, die van hout en aarde zijn vaten der onere, dat is, vaten des verderfs. Romeinen 9:21.

6. Zij, die zalig zullen worden, worden vergeleken bij een overblijfsel: 'Zo niet de HEERE der heirscharen ons nog een weinig overblijfsel had gelaten, als Sodom zouden wij geworden zijn, wij zouden Gomorra gelijk zijn geworden.' Jesaja 1:9. Een overblijfsel, een klein overblijfsel, een zeer klein overblijfsel! O hoe brengt de Heilige Geest het onder woorden! en dat al om u te tonen hoe weinigen er zalig zullen worden. Iedereen weet wat een overblijfsel is, maar dit is een klein overblijfsel, een zeer klein overblijfsel. Zo wederom: 'Roept luide over Jakob met vreugde, en juicht vanwege het hoofd der heidenen, doet het horen, lofzingt, en zegt: O HEERE! behoud Uw volk, het overblijfsel van Israël.' Jeremia 31:7. Wat zal ik zeggen? De verlostten worden dikwijls in de Schrift een overblijfsel genoemd. Ezechiël 9:4, 8, Jesaja 10:20-22, 11:11, 16, Jeremia 23:3 :Joël 2:32. Maar wat is een overblijfsel, bij het gehele stuk? Wat is een overblijfsel van het volk bij het gehele koninkrijk? of wat is een overblijfsel van de tarwe bij de gehele oogst?

7. De verlostten worden vergeleken bij Het tiende deel, waarom de profeet vraagt, als God hem zendt om het hart des volks vet, en hun oren zwaar te maken, en hun harten te sluiten: 'Hoelang?' waarop God antwoordt: 'Totdat de steden verwoest worden, zodat er geen inwoner zij, en de huizen, dat er geen mens zij. en dat het land met verwoesting verstoord worde. Want de HEERE zal die mensen ver wegdoen, en de verlating zal groot wezen in het binnenste des lands. Doch, ' gelijk God op een andere plaats zegt, 'Ik zal geen voleinding maken, 'nog een tiende deel zal daarin zijn-alzo zal Het heilige zaad het steunsel daarvan Zijn.' Jesaja 6:10-13.

Maar wat is een tiende deel? Wat is een van de tien? En toch zo spreekt de Heilige Geest, wanneer Hij spreekt van het heilige zaad, van diegenen, die voor het oordeel

zouden worden bewaard. En geef er acht op, het vet maken en verblinden der overigen was tot hun eeuwig verderf, en alzo verklaren het beide Christus en Paulus menigmaal in het Nieuwe Testament. Mattheus 13:14, 15, Markus 4:12, Lukas 8:10, Johannes 12:40, Handelingen 28:26, Romeinen 11:8. Zodat diegenen, die behouden worden van hen, die verloren gaan, zeer weinigen zullen zijn, een van de tien: 'Een tiende deel zal weerkeren, alzo zal het heilige zaad het steunsel daarvan zijn.'

Ik zal er thans geen algemeenheden meer bijvoegen. Ik bid God, dat de wereld zich niet ergere aan deze. Maar zonder twijfel, slechts weinigen van diegenen, die hun aanspraak op de hemel zullen doen gelden, zullen hem tot hun erfdeel ontvangen, hetgeen nog verder zal blijken bij het lezen van wat hier volgt:

(Ten tweede, in het bijzonder-slechts weinigen van diegenen, die belijden, zijn zalig geworden.)

Ik ga u dus meer in het bijzonder aantonen, dat er slechts weinigen zalig zullen worden. Ik zeg, slechts weinigen van de belijders zelf zullen behouden worden, want dat is de waarheid, waar de tekst meer rechtstreeks op ziet, en welke zij verdedigt. Geef mij daarom uw hand, goede lezer, en laat ons bedaard de rest van hetgeen gezegd zal worden doorwandelen, en laat ons ouder het gaan elke bijzonderheid met de Heilige Schrift vergelijken.

1. Er wordt gezegd: 'En de dochter van Zion is overgebleven als een hutje in de wijngaard, als een nachthutje in de komkommerhof, als een belegerde stad.' Jesaja 1:8. De wijngaard was de kerk van Israël, het hutje in die wijngaard was de dochter van Zion of de waarlijk begenadigden onder of in die kerk. Jesaja 5:1. Een hutje, God had daar slechts een hutje, slechts een kleine woning in de kerk, een zeer klein getal waarlijk begenadigden waren onder die grote menigte belijders, en waren deze, was dit hutje er niet geweest, de overigen zouden als Sodom ten ondergang zijn gebracht: 'Zo niet de HEERE der heirscharen ons' in de kerk nog een zeer klein getal had overgelaten, 'als Sodom zouden wij geworden zijn.' Jesaja 1:9. Zodat onder de menigte van diegenen, die verdoemd zullen worden, de belijders een aanzienlijk deel zullen uitmaken.

2. 'Want ofschoon uw volk, o Israël! is gelijk het zand der zee, zo zal toch maar het overblijfsel daarvan weerkeren, 'zo zal het overblijfsel behouden worden.' Jesaja 10:22, Romeinen 9:27. Want ofschoon Uw volk Israël, hetwelk Gij uit Egypte bracht, aan hetwelk Gij de kerkregeling, heilige wetten, heilige ordonnantiën, heilige profeten en heilige verbonden gegeven hebt, Uw volk door afzondering uit alle volken, en Uw volk door belijdenis, ofschoon dit volk is als het zand zee, 'een overblijfsel zal behouden worden, 'zodat onder de menigte van hen, die verdoemd zullen worden, de belijders een aanzienlijk deel zullen uitmaken.

3. 'Men noemt ze een verworpen zilver: want de HEERE heeft hen verworpen.' Jeremia 6:30. Het volk, ten welks aanzien dit gezegd wordt, wordt in vers 27 Gods volk genoemd, Zijn volk door belijdenis: 'Ik heb u onder Mijn volk gesteld tot een

wachttoeren, tot een vesting, opdat gij hun weg zoudt weten en proeven.’ Wat volgt er? Zij zijn allen de afvalligsten der afvalligen, wandelende in achterklap, verworpen zilver, de Heere heeft hen verworpen. In hoofdstuk 7:29 worden zij ook het geslacht van Zijn verbolgenheid genoemd, ‘Want de HEERE heeft het geslacht van Zijn verbolgenheid verworpen en verlaten.’ Dit dus leid ik af uit deze heilige Schriften-dat met betrekking tot belijdenis en kerkinrichting een volk het volk Gods genoemd kan worden, doch dat met betrekking tot de uitkomst en het eindbesluit, dat God met sommigen van hun zal maken, zij in waarheid het geslacht van Zijn verbolgenheid kunnen zijn.

4. In het vijfde hoofdstuk van Jesaja leest gij wederom van de wijngaard Gods, en gij vindt daar, dat hij geplant was op een zeer vruchtbare heuvel, beplant met de edelste wijnstokken, een muur, een toren en een wijnbak had, die er bij behoorden, benevens alle dingen, die dienstig waren voor de rechte orde en een goed bestuur, als een kerk, maar deze wijngaard van de HEERE der heirscharen bracht voort wilde druiven, vruchten die niet pasten bij haar inrichting en haar bestuur, waarom de Heere Zijn beschutting en Zijn muur van haar neemt, en haar doet zijn tot vertreding. Lees de uitlegging van Christus daarover in Mattheus 21:33, enz. Denkt er om, belijders, dit zijn de woorden van de tekst: ‘Want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.’

5. ‘Mensenkind!’ zei God tot de profeet, ‘die van het huis Israël’s zijn Mij tot schuim geworden, zij zijn allen koper, of tin, of ijzer of lood, in het midden des ovens, zilverschuim zijn zij geworden.’ Ezechiël 22:18. God had daar zilver, enig zilver, maar het was slechts weinig, de grote massa van dat volk was slechts het schuim van de kerk, ofschoon zij de leden daarvan waren. Maar wat bedoelt hij met het schuim? wel, Hij zag hen aan als niet beter, niettegenstaande zij leden der kerk waren, dan het uitschot der wereld, dat is, met betrekking tot hun uiteinde, want schuim genoemd te worden is, onder de overige zondaren der wereld gesteld te worden, in het oordeel Gods, ofschoon zij voor het tegenwoordige in Zijn huis blijven: ‘Gij doet alle goddelozen der aarde weg als schuim daarom heb ik Uw getuigenissen lief.’ Psalm 119:119.

God zegt van Zijn verlostten, dat Hij hen uitverkoren heeft in de smeltoven der beproeving. Wanneer de man, die het zilver loutert, zijn zilver in de smeltoven doet, voegt hij er ook lood bij, dit lood nu werkt het schuim van het zilver omhoog, welk schuim hij, terwijl het nog oprijst, bijeen verzamelt en met een instrument wegneemt. En zo handelt God met Zijn kerk, er is zilver in Zijn kerk, maar er is ook schuim, het schuim nu zijn de geveinsden en de van genade ontbloten, die zich bij de kerk gevoegd hebben, en deze zal God openbaar maken, en daarna als schuim wegdoen. Zodat het zonder twijfel een waarheid Gods zal blijken te zijn, dat velen van de belijders, die aanspraak zullen maken op de hemel, hem niet als hun erfdeel zullen ontvangen.

6. Er wordt van Christus gezegd: ‘Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren, en zijn tarwe in zijn schuur samenbrengen, en zal het kaf met onuitblusselijk vuur verbranden.’ Mattheus 3:12. De dorsvloer is de kerk van God: ‘O Mijn dorsing, en de tarwe Mijns dorsvloers!’ zei God door de profeet tot Zijn volk. Jesaja

21:10. Het tarwe zijn de goeden in Zijn kerk, die ongetwijfeld zalig zullen worden, daarom zegt Hij: 'Verzamel Mijn tarwe in Mijn schuur.' Het kaf groeit op dezelfde stengel en in dezelfde aar, en is alzo in hetzelfde zichtbare lichaam met de tarwe, maar er is geen wezen in, waarom zij intijds van elkaar gescheiden moeten worden, de tarwe moet verzameld worden in de schuur, welke is de hemel, en het kaf, of de belijders, wie ware genade ontbreekt, moeten verzameld worden in de hel, opdat zij verbrand worden met onuitblusselijk vuur. Denkt er dus om, belijders!

7. Christus Jezus werpt twee van de drie gronden weg, van welke gezegd wordt dat zij het woord ontvangen. Lukas 8.

De steenachtige grond ontving het met vreugde, en de doornachtige grond bracht vrucht voort, die bijna volkomen werd. Dat het ene bij de weg viel, toont ons inderdaad, dat de vleselijke, zolang zij dit blijven, het woord in het geheel niet aannemen, maar dit is de zaak, twee van de drie, die het ontvingen, werden het koninkrijk der hemelen niet deelachtig, want slechts één van de drie ontving het zodanig, dat hij volkomen vrucht voortbracht. Denkt er om, belijders!

8. De gelijkenis van de onnutte dienstknecht, de gelijkenis van de man zonder het bruiloftskleed, en de gelijkenis van het smakeloze zout doen ieder op zichzelf dat als waarheid kennen. Mattheus 25:24, 29, 22:11-13, 5:13. Die van de onnutte dienstknecht dient om ons de traagheid en luiheid van sommige belijders te tonen, die van de man zonder het bruiloftskleed dient om ons te tonen hoe van sommige belijders de schande van hun boosheid door God gezien wordt, zelfs wanneer zij onder de kinderen van de bruidegom zijn, en de gelijkenis van het smakeloze zout dient om te tonen, dat gelijk het zout, dat zijn smaak verloren heeft, nergens geschikt voor is, zelfs niet voor de mesthoop, dan om van de mensen vertreden te worden, alzo sommige belijders, en dat nog wel voorname, want deze gelijkenis sloot een van de apostelen mee in, in de dag Gods nergens geschikt voor zullen geacht worden dan om vertreden te worden gelijk modder in de straten. O de luie, de naakte en de smakeloze belijders, hoe zullen zij in het oordeel van God en Zijn Christus verworpen worden! Denkt er om, belijders!

9. De gelijkenis van het onkruid geeft ook getuigenis van deze waarheid, want ofschoon er gezegd wordt, dat de akker de wereld is, zo wordt er toch ook gezegd, dat het onkruid in de kerk gezaaid werd. 'En als de mensen sliepen, kwam zijn vijand, en zaaide onkruid midden in de tarwe, en ging weg.' Mattheus 13:24-25.

Tegenwerping. Maar sommigen zullen misschien tegenwerpen: Het onkruid is mogelijk in de wereld onder de tarwe gezaaid, ofschoon niet in de gemeenten.

Antwoord. Maar Christus geeft ons in het verklaren van deze gelijkenis te kennen, dat het onkruid gezaaid werd in Zijn koninkrijk, het onkruid, dat is, de kinderen des duivels: 'Gelijkerwijs dan het onkruid vergaderd en met vuur verbrand wordt, alzo zal het ook zijn in de voleinding dezer wereld. De Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn koninkrijk vergaderen al de ergernissen, en diegenen,

die de ongerechtigheid doen, en zullen dezelve in de vurige oven werpen: daar zal wening zijn en knersing der tanden.’ Verzen 30, 39-43. Denkt er om, belijders.

10. De gelijkenis van de tien maagden is eveneens dienstig voor ons doel, deze tien worden genoemd het koninkrijk der hemelen, dat is, de kerk van Christus, de onzichtbare, op de rechte wijze ingerichte kerk van Christus, want zij gingen allen uit de wereld, hadden allen lampen, en allen gingen uit de bruidegom tegemoet, doch zie welk een bittere teleurstelling de ene helft van haar ontmoette aan de poort des hemels, zij werden buitengesloten, moesten vertrekken, en Christus zei tot haar, dat Hij haar niet kende. Mattheus 25:1-13. Beeft, belijders! bidt, belijders!

11. De gelijkenis van het net, dat in de zee geworpen werd, ook die geeft getuigenis van deze waarheid. De hoofdinhoud van die gelijkenis is om aan te tonen, dat er zielen door het evangelie aldaar vergeleken bij een net-kunnen saam vergaderd worden, in dat net kunnen blijven, door dat net aan het einde der wereld op het strand kunnen getrokken worden, en nochtans alsdan slechte vissen kunnen blijken te zijn, en weggegooid worden. De gelijkenis luidt aldus: ‘Wederom is het koninkrijk der hemelen, ‘ het evangelie, ‘gelijk aan een net, geworpen in de zee, ‘ de wereld, ‘en dat allerlei soorten van vissen, ‘ goede en slechte, ‘samenbrengt, hetwelk, wanneer het vol geworden is, de vissers aan de oever optrekken, ‘ aan het einde der wereld, ‘en neerzittende, ‘ in het oordeel, ‘lezen het goede uit in hun vaten, maar het kwade werpen zij weg.’ Enige slechte vissen, neen, ik twijfel er niet aan, een grote menigte, zullen er in het net van het evangelie gevonden worden, op de dag des oordeels. Mattheus 13:47, 49. Zijt nuchter en waakt, belijders!

12. ‘Doch Ik zeg u, dat velen zullen komen van Oosten en Westen, en zullen met Abraham, en Izaak, en Jakob, aanzitten in het koninkrijk der hemelen, en de kinderen des koninkrijks zullen uitgeworpen worden.’ Mattheus 8:11-12. De kinderen des koninkrijks, wier voorrechten gezegd worden deze te zijn, welker is de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst van God, en de beloften.’ Romeinen 9:4. Ik neem de vrijheid te meer te wijzen op de eerste kerk, omdat de dingen, die haar overkwamen, plaats vonden als typen en voorbeelden, aanwijzende, dat er grond is om te denken, dat er dingen van een even verschrikkelijke natuur zullen plaats vinden onder de kerk der Heidenen. 1 Corinthiërs 10:11, 12. Ook hebben de Heidenkerken inderdaad geen waarborg van God, dat haar geen even verschrikkelijke dingen zullen overkomen. En betreffende deze zaak is ons ook voldoende waarschuwing gegeven. 1 Corinthiërs 6:9, 10, Galaten 5:19-21, Efeziërs 5:3-6, Filippenzen 3:17, 19, 2 Thessalonicenzen 2:11, 12, 2 Timotheus 2:20, 21, Hebreeën 6:4-8, 10:26-28, 2 Petrus 2:3, 1 Johannes 5:10, Openbaring 2:20-22.

13. De gelijkenis van de ware wijnstok en zijn takken bevestigt wat ik heb gezegd. Door de wijnstok versta ik daar Christus, Christus als hoofd, door de takken versta ik Zijn gemeente. Sommige van deze takken bleken onvruchtbare verworpingen te zijn, werden intijds uit de gemeente geworpen, werden door de mensen vergaderd, en verbrand. Johannes 15:1-6.

14. Tenslotte zal ik tot bijzondere voorbeelden komen.

1. Onder de twaalf apostelen was een duivel. Johannes 6:70.
2. Ananias en Saffira waren in de gemeente te Jeruzalem. Handelingen 5.
3. Simon de tovenaars was onder die te Samaria. Handelingen 8.
4. Onder de gemeente te Korinthe waren er, die niet de kennis van God hadden. 1 Corinthiërs 15:34.
5. Paulus zegt tot de Galaten, dat er van bezijden valse broeders ingekropen waren, en hetzelfde doet ook de apostel Judas, en deze nochtans zagen even vlug als er ook heden ten dage gevonden worden. Galaten 2:4, Judas 1:4.
6. De gemeente te Sardis had slechts enige weinige namen in zich, aan welke het koninkrijk der hemelen behoorde. 'Doch gij hebt enige weinige namen ook te Sardis, die hun kleren niet bevlekt hebben, en zij zullen met mij wandelen in witte kleren, overmits zij het waardig zijn.' Openbaring 3:4.
7. Wat aangaat de gemeente der Laodicensen, zij wordt genoemd 'ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt.' Openbaring 3:17. Zo dan, voeg alles tezamen, en ik mag vrijmoedig zeggen, gelijk ik ook alreeds gezegd heb, dat onder de menigte van hen, die verdoemd zullen worden, de belijders een aanzienlijk deel zullen uitmaken, of, om met de woorden der opmerking te spreken, wanneer men alle aanspraak op de hemel heeft doen gelden, welke men maken kan, zullen slechts weinigen hem als hun erfdeel ontvangen.

REDENEN WAAROM ER WEINIGEN ZALIG WORDEN.

Ik zal u nu enige redenen voor deze zaak aanwijzen, behalve die vijf, welke ik u vroeger aangewezen heb. En:

- Ten eerste zal ik u aantonen waarom de arme, vleselijk, onwetende wereld de hemel niet deelachtig wordt, en daarna,
- Ten tweede, waarom de met kennis toegeruste belijders die ook niet deelachtig worden.

Ten eerste. Waarom de arme, vleselijke, onwetende wereld de hemel niet deelachtig wordt.

1. De arme, vleselijke, onwetende wereld wordt de hemel niet deelachtig, omdat zij hun zonden liefhebben en daarvan niet kunnen scheiden. 'En de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht, want hun werken waren boos.' Johannes 3:19. De arme, onwetende wereld wordt de hemel niet deelachtig, omdat zij in hun gemoed vijanden zijn van God, Zijn Woord en de heiligheid, zij moeten allen verdoemd worden, die een welbehagen hebben in de ongerechtigheid. 2 Thessalonicenzen 2:10-12. De arme, onwetende wereld wordt de hemel niet deelachtig, omdat zij hun oren stoppen tegen de overtuigingen, en weigeren te komen, wanneer God roept. 'Omdat ik geroepen heb, en gij geweigerd hebt, mijn hand uitgestrekt heb, en er niemand was, die opmerkte, en gij al mijn raad verworpen, en mijn bestraffing niet gewild hebt, zo zal ik ook in uw verderf lachen, ik zal spotten, wanneer uw vrees komt-gelijk een verwoesting, en uw verderf als een wervelwind, wanneer u benauwdheid en angst overkomt, dan zullen zij tot mij roepen, maar ik zal niet antwoorden, zij zullen mij vroeg zoeken, maar zullen mij niet vinden.' Spreuken 1:24-28.

2. De arme, onwetende wereld wordt de hemel niet deelachtig, omdat de god dezer wereld hun ogen verblind heeft, en zij noch de goddelozen en verdoemelijke staat kunnen zien waarin zij zich voor het tegenwoordige bevinden, noch de weg om daaruit te geraken, ook zien zij de schoonheid van Jezus Christus niet, en evenmin hoe gewillig Hij is om arme zondaren zalig te maken. 2 Corinthiërs 4:2-3.

3. De arme, onwetende wereld wordt de hemel niet deelachtig, omdat zij het komen tot Christus uitstellen en van zich schuiven, totdat de tijd van Gods lankmoedigheid en genade voorbij is. Sommigen inderdaad zijn besloten nimmer te komen, maar sommigen wederom zeggen: Wij zullen hierna komen, en zo geschiedt het, dat omdat God riep, en zij niet hoorden, zij alzo zullen roepen, en Ik niet zal horen, zegt de Heere Zacheria 7:11-13.

4. De arme, onwetende wereld wordt de hemel niet deelachtig, omdat zij valse denkbeelden hebben van Gods barmhartigheid. Zij zeggen in hun harten: Wij zullen vrede hebben, wanneer wij schoon naar onzes harten goeddunken zullen wandelen, om de dronkene te doen tot de dorstige. Maar wat zegt het Woord?' De HEERE zal hem

niet willen vergeven, maar alsdan zal des HEEREN toorn en ijver roken over dezelfde man, en al de vloek, die in dit boek geschreven is, zal op hem liggen, en de HEERE zal zijn naam van onder de hemel uitdelgen.' Deuteronomium 29:19-21.

5. De arme, onwetende wereld wordt de hemel niet deelachtig, omdat zij het evangelie gering achten, dat de genade hun om niet aanbiedt, en omdat zij leunen op hun eigen goede bedoelingen, en meningen, en handelingen. Mattheus 22:1-5, Romeinen 9:30, 31.

6. De arme, onwetende wereld wordt de hemel niet deelachtig, omdat zij door het ongeloof, hetwelk in hen heerschappij voert, voor altijd afgehouden worden van bekleed te worden met Christus' gerechtigheid, en van gewassen te worden in Zijn bloed, zonder hetwelk er noch vergeving van zonden is, noch rechtvaardigmaking. Maar om hiervan tot straks af te stappen.

Ten tweede. Ik kom u in de volgende plaats aantonen enige redenen waarom de belijder de hemel niet deelachtig wordt.

Ten eerste. In het algemeen, zij rusten in dingen die beneden de bijzondere genade staan, als in verontrustingen, die niet van bijzonderen aard zijn, in een geloof, dat niet van bijzondere aard is, enz., en, om een kleine vergelijking te maken tussen de ene en de andere, opdat gij, zo God wil, het gevaar moogt zien en ontvluchten.

1. Worden zij, die zalig zullen worden, verontrust over hun staat van nature? Zo gaat het ook met hen, die verdoemd zullen worden. Zij, die nooit in de hemel zullen komen, kunnen veel van de zonde zien, en van de toorn Gods, die daarop rust. Dit was het geval met Kaïn en Judas, en nochtans werden zij het koninkrijk niet deelachtig. Genesis 4, Mattheus 27:4. Zij, die zalig worden, hebben overtuigingen, welke hun dienende zijn tot het eeuwige leven, maar de overtuigingen der anderen zijn niet van die aard. De overtuigingen der eersten drijven hen in alle eenvoudigheid tot Christus, de overtuigingen der anderen drijven hen tot de wet, en de wet drijft hen ten laatste tot wanhoop.

2. Er is een bekering, die niet tot zaligheid leidt, een berouwelijke bekering, en er is een onberouwelijke bekering tot zaligheid. 2 Corinthiërs 7:10. Doch zulk een grote gelijkenis is er tussen het ene en het andere, dat meestentijds het verkeerde voor het rechte genomen wordt, en door deze vergissing gaan de belijders ten verderve. Als:

1. Bij het zaligmakende berouw is er een erkenning van de zonde, en iemand, die het andere berouw heeft, kan zijn zonden ook erkennen. Mattheus 27:4.
2. Bij het zaligmakende berouw is er een uitroepen onder de zonde, maar iemand, die het andere berouw heeft, kan ook uitroepen onder de zonde. Genesis 4:13.
3. Bij het zaligmakende berouw zal er verootmoediging zijn vanwege de zonde, en iemand, die het andere berouw heeft, kan zich ook vernederen of verootmoedigen. 1 Koningen 21:29.

4. Het zaligmakende berouw is vergezeld met een walg van zichzelf: maar hij, die het andere berouw heeft, kan ook een walg hebben van de zonde, een walg van de zonde omdat het zonde is, dat kan hij niet hebben, maar een walg van de zonde, omdat ze hem hinderlijk is, dat kan hij

hebben. De hond heeft geen walg van hetgeen zijn maag tot last is omdat het daar is, maar omdat hij er last van heeft, als hij er geen last meer van heeft, kan hij tot zijn uitbraaksel weerkeren, en het oplikken evenals voor hij er last van had. 2 Petrus 2:22.

5. Het zaligmakende berouw is vergezeld met gebeden en tranen, maar hij, die niets anders dan het andere berouw bezit, kan ook gebeden en tranen hebben. Genesis 27:34, 35, Hebréeën 12:16, 17.
6. Bij het zaligmakende berouw is er vrees en eerbied voor het Woord en de dienaren, die het brengen, maar dit kan ook daar aanwezig zijn, waar er niets anders is dan het berouw, dat niet zaligmakend is, want Herodes vreesde Johannes, wetende, dat hij een rechtvaardig en heilig

man was, en gaf acht op hem: als hij hem hoorde, deed hij vele dingen, en hoorde hem gaarne. Markus 6:20.

7. Het zaligmakende berouw maakt het hart eens mensen zeer teer ten aanzien van het doen van enig ding tegen het Woord van God. Maar Bileam kon zeggen: 'Wanneer mij Balak zijn huis vol zilver en goud gawe, zo kan ik het bevel des HEEREN niet overtreden.' Numeri 24:13.

Zie dan hoever iemand gaan kan ten aanzien van het berouw, zonder nochtans te geraken tot datgene, hetwelk genoemd wordt: 'een onberouwelijke bekering tot zaligheid.'

- (a.) Hij kan verontrust worden.
- (b.) Hij kan zijn zonde erkennen.
- (c.) Hij kan uitroepen onder de last der zonde.
- (d.) Hij kan zich daarom verootmoedigen.
- (e.) Hij kan er een walg van hebben
- (f.) Kan gebeden en tranen daartegen hebben
- (g.) Kan er een behagen in vinden om vele dingen Gods te doen.
- (h.) Kan bevreesd zijn van tegen Hem te zondigen. En kan toch, na dit alles, verloren gaan, door gemis van zaligmakend berouw.

Ten tweede. Hebben zij, die zalig zullen worden, geloof? Welnu, zij, die niet zalig zullen worden, kunnen ook geloof hebben, ja, een geloof, in vele dingen zozeer gelijk aan het zaligmakende geloof, dat ze moeilijk kunnen onderscheiden worden, ofschoon zij beide in wortel en in tak verschillen. Om tot bijzonderheden te komen.

1. Het zaligmakende geloof heeft Christus tot zijn voorwerp, en dit kan ook het geval zijn met het geloof, dat niet zaligmakend is. Tot diezelfde Joden, van welke er gezegd wordt, dat zij in Christus geloofden, zegt Christus, en dat wel nadat zij geloofden: 'Gij zijt uit de vader de duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen.' Johannes 8:30-44.

2. Het zaligmakende geloof wordt gewerkt door het Woord van God, en dit kan ook het geval zijn met het geloof, dat niet zaligmakend is. Lukas 8:13.

3. Zaligmakende geloof ziet uit naar rechtvaardigmaking zonder de werken, en dit kan ook het geval zijn met een geloof, dat niet zaligmakend is. Jakobus 2:18.

4. Het zaligmakende geloof heiligt en reinigt het hart, en het geloof, dat niet zaligmakend is, kan iemand van de besmettingen der wereld afhouden, gelijk plaats had met Judas, Demas en anderen. 2 Petrus 2.

5. Het zaligmakende geloof geeft een mens een smaak van de toekomstige wereld, gelijk ook vreugde bij die smaak, en dit doet ook het geloof, dat niet zaligmakend is. Hebreëen 6:4-5, Lukas 8:13.

6. Het zaligmakende geloof zal iemand dienen om, indien hij daartoe geroepen wordt, zijn lichaam over te geven om verbrand te worden voor Zijn godsdienst, en dit zal ook het geloof doen, dat niet zaligmakend is. 1 Corinthiërs 13:1-5.

7. Het zaligmakende geloof zal iemand dienen om uit te zien naar een erfdeel in de toekomstige wereld, en dit kan ook het geloof doen, dat niet zaligmakend is. Al die maagden 'namen haar lampen, en gingen uit, de bruidegom tegemoet.' Mattheus 25:1.

8. Het zaligmakende geloof maakt niet slechts, dat een mens uitziet naar de bruidegom, maar ook, dat hij zich bereidt om hem te ontmoeten, en dit kan ook het geloof doen, dat niet zaligmakend is. 'Toen stonden al die maagden op, en bereidden haar lampen.' Mattheus 25:7.

9. Het zaligmakende geloof zal iemand met vertrouwen doen uitzien naar een aandeel in het koninkrijk der hemelen, en het geloof, dat niet zaligmakend is, zal zelfs toegang van de Heere eisen. 'Heere, Heere, doe ons open!' Mattheus 25:11.

10. Het zaligmakende geloof zal goede werken hebben, die het volgen in de hemel, en het geloof, dat niet zaligmakend is, kan grote werken hebben, die het volgen tot aan de poorten des hemels. 'Heere, Heere! hebben wij niet in Uw naam duivels uitgeworpen, en in Uw naam vele krachten gedaan?' Mattheus 7:22.

Nu dan, indien het geloof, dat niet zaligmakend is, Christus tot zijn voorwerp kan hebben, gewerkt kan zijn door het Woord, uitzien kan naar rechtvaardigmaking zonder de werken, de mensen van de besmettingen der wereld kan afhouden, en hen een smaak kan geven van, en een vreugde in de dingen van een andere wereld ik zeg wederom, als het een mens van dienst zal zijn om zich te laten verbranden voor zijn gevoelens, en uit te zien naar een erfdeel in een andere wereld, ja, als het een mens van dienst zal zijn om zich daarop voor te bereiden en aanspraak te maken op een aandeel in datzelfde, en als het grote werken, vele grote en heerlijke werken, met zich voeren kan tot aan de poorten des hemels-dan is het geen wonder, dat tal van mensen dit geloof voor het zaligmakende geloof houden en alzo daardoor de hemel niet deelachtig worden. Helaas, vrienden er zijn slechts weinigen, die zulke werken uit kracht van de bekering kunnen voortbrengen, en zulk een geloof, als nochtans, gelijk gij ziet dat ik bewezen heb, zelfs verworpingen in onderscheidene eeuwen van de kerk gehad hebben.

Maar:

Ten derde. Zij, die naar de hemel gaan, zijn een biddend volk, maar een mens kan bidden, die niet zalig zal worden. Bidden! Hij kan bidden, dagelijks bidden, ja, hij kan van God de ordonnantiën der gerechtigheid vragen, en kan er een behagen in scheppen om tot God te naderen, wat meer zegt, zulke zielen kunnen als het ware het altaar des Heeren bedekken met tranen, met weining en met zuchting. Jesaja 28:2, Maleachi 2:13.

Ten vierde. Houdt het volk van God de heilige vasten? Zij die het volk van God niet zijn, kunnen ook de vasten houden-kunnen dikwijls vasten, zelfs tweemaal in de week. 'De farizeeër, staande, bad dit bij zichzelf: O God! ik dank U, dat ik niet ben gelijk de andere mensen, rovers, onrechtvaardigen, overspelers, of ook gelijk deze tollenaar. Ik vast tweemaal ter week, ik geef tienden van alles, wat ik bezit.' Lukas 18:11, 12.

Ik zou over deze zaken kunnen uitweiden, maar ik denk slechts een klein boekdeel te schrijven. Ik twijfel er niet aan of vele Bileamieten zullen voor de rechterstoel verschijnen tot veroordeling, mensen, die visioenen van God gehad hebben, en die de kennis van de Allerhoogste bezaten, mensen, op wie de Geest van God gekomen is, en die daardoor andere mensen geworden zijn, doch deze zullen gaan tot het geslacht van hun vaders zij zullen het licht niet zien. Numeri 24:2, 4, 16, 1 Samuel 10:6, 10, Psalm 49:19.

Ik lees van mensen, wier voortreffelijkheid inzake godsdienst tot de hemel toe opklimt, en wier hoofden tot aan de wolken raken, welke nochtans gelijk hun drek in eeuwigheid zullen vergaan, en hij, die in deze wereld hen gezien heeft, zal in het oordeel zeggen: Waar zijn zij? Job 20:5-7. Er zullen vele lieden, die sierlijke belijders waren in deze wereld, onder de gezaligden ontbreken in de dag van de komst van Christus, ja velen, aan welker verdoemenis nimmer gedacht werd. Wie van de twaalven zou ooit gedacht hebben, dat Judas zich zou openbaren als een duivel? Ja zelfs, toen Christus te kennen gaf, dat een onder hen goddeloos was, was ieder van hen meer bevreesd voor zichzelf dan voor hem. Mattheus 26:21-23. Wie trok het zalig worden van de dwaze maagden in

twijfel? De wijze deden het niet, zij gaven haar het voorrecht met haar om te gaan. Mattheus 25. Het onderscheiden van het hart en de onfeilbare proef van de waarheid der zaligmakende genade wordt bewaard voor het oordeel van Jezus Christus bij Zijn komst. De kerk en de beste heiligen zijn soms raak en soms mis in hun oordeelvellingen omtrent deze zaak en de oorzaak dat wij in ons oordeel mistasten is:

1. Gedeeltelijk omdat wij niet onfeilbaar te allen tijde de zaligmakende genade kunnen onderscheiden van datgene, hetwelk dit slechts schijnt te zijn.
2. Gedeeltelijk ook omdat sommige mensen bedreven zijn in de kunst om rechte namen aan verkeerde dingen te geven.
3. En gedeeltelijk omdat wij, daar ons bevolen is hem te ontvangen, die zwak is, bevreesd zijn de minste Christen uit te sluiten. Door een verborgen middel kruipen de geveinsden in de gemeenten. Maar wat zegt de Schrift? 'Ik, de HEERE, doorgrond het hart, en proef de nieren.'

En wederom: 'En al de gemeenten zullen weten, dat Ik het ben, die nieren en harten onderzoek. En Ik zal u geven een ieder naar uw werken.' Jeremia 11:20, 17:10, Openbaring 2:23. Voor deze Onderzoeker der harten blijft de tijd der onfeilbare onderscheiding bewaard, en dan zult gij zien hoever de genade, die niet zaligmakend is, gegaan is, en ook hoe weinigen er inderdaad zalig zullen worden. De Heere wekke arme zondaren door mijn boekje op.

GEBRUIK EN TOEPASSING VAN HET GEHEEL.

Ik ga nu een kort gebruik en toepassing maken van het geheel, en (eerste gebruik) mijn eerste woord zal zijn tot de openbaar goddeloze. Arme zondaar, gij leest hier, dat er slechts weinigen zalig zullen worden, dat velen, die de hemel verwachten, de hemel niet deelachtig zullen worden.

Wat zegt gij hierop, arme zondaar? Laat mij het nog eens zeggen. Er zullen slechts weinigen zalig worden, slechts zeer weinigen. Laat mij er bij voegen, slechts weinige belijders slechts weinige verheven belijders. Wat zegt gij nu, zondaar? Indien het oordeel begint van het huis Gods, welk zal het einde zijn dergenen, die het evangelie van God ongehoorzaam zijn? Dit is de vraag, die Petrus doet. Kunt gij ze beantwoorden, zondaar? Ja, ik zeg opnieuw, indien het oordeel bij hen moet beginnen, zal het u niet doen denken: Wat zal er van mij worden? En ik voeg er bij, wanneer gij de sterren des hemels tot de hel toe naar beneden zult zien vallen, kunt gij dan denken, dat zulk een mesthoop van zonde als gij zijt tot de hemel toe verheven zal worden?

Petrus doet u een andere vraag, te weten: 'En indien de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en zondaar verschijnen?' 1 Petrus 4:18. Kunt gij deze vraag beantwoorden, zondaar? Staan gaan onder de rechtvaardigen moogt gij niet: 'Daarom zullen de goddelozen niet bestaan in het gericht, noch de zondaars in de vergadering der rechtvaardigen.' Psalm 1:5. Staan gaan onder de goddelozen zult gij dan niet durven doen.

Waar zult gij verschijnen, zondaar? Onder de geveinsden te gaan staan zal u niets baten: 'Een huichelaar zal voor Zijn aangezicht niet komen, ' dat is, niet door Hem aangenomen worden, maar verloren gaan. Job 13:16. Omdat het van groot belang voor u is, laat mij nog eens Het Woord tot u richten. Wanneer gij zult zien minder zondaren dan gij zijt, door de engelen in bundels op gebonden, om ze te verbranden, waar zult gij verschijnen, zondaar? Gij kunt wensen een ander mens te zijn, maar dat zal u niet baten, zondaar. Gij kunt wensen: Ik wou, dat ik in de tijd bekeerd was geworden, maar dat zal u evenmin baten.

En indien gij ook, gelijk de vrouw van Jerobeam, u aansteldet als een andere vrouw, de Profeet, de Heere Jezus, zou u spoedig ontdekken. Wat zult gij doen, arme zondaar? Een harde boodschap, een harde boodschap zal tot u komen, indien gij u niet bekeert, arme zondaar! 1 Koningen 14:2, 5-6, Lukas 13:3-5. O die vreselijke staat van een arme zondaar, van een openbaar goddeloze zondaar! Ieder, die slechts een gezond verstand bezit, weet, dat deze mens op de brede weg ten verderve is, doch hij lacht om zijn eigen verdoemenis.

Zal ik met u in bijzonderheden afdalen?

1. Arme onreine zondaar, haar huis, het huis der hoer, zijn wegen des grafs, dalende naar de binnenkamers des doods. Spreuken 2:18, 5:5, 7:27.

2. Arme zondaar, die steelt en vals zweert, God heeft de vloek voor u bereid: 'Want een ieder, die steelt, zal vanhier, volgens dezelve vloek, uitgeroeid worden, desgelijks een ieder, die vals zweert, zal hierom, volgens dezelve vloek, uitgeroeid worden.' Zacheria 5:3.

3. Arme zondaar, die u aan dronkenschap overgeeft, wat zal ik tot u zeggen?' Wee de hovaardige kroon der dronkaards van Efraïm! 'wee diegenen, die helden zijn om wijn te drinken, en die kloeke mannen zijn om sterke drank te mengen!' zij zullen het koninkrijk der hemelen niet beërven. Jesaja 28:1, 5:22, 1 Corinthiërs 6:9, 10.

4. Arme gierige, wereldse mens, Gods Woord zegt, dat de Heere de gierigaard verfoeit, dat de gierigaard een afgodendienaar is, en dat hij het koninkrijk Gods niet zal beërven. Psalm 10:3, Efeziërs 2:5, Johannes 2:15, 1 Corinthiërs 6:9-10.

5. En gij leugenaar, wat zult gij doen?' En al de leugenaars, is hun deel in de poel, die daar brandt van vuur en sulfer.' Openbaring 21:8. Ik zal niet verder uitweiden, arme zondaar, laat niemand u bedriegen, 'want om deze dingen komt de toorn Gods over de kinderen der ongehoorzaamheid.' Efeziërs 5:6. Ik zal daarom een korte oproep tot u doen, en zo afscheid van u nemen.

Zondaar, ontwaak, ja, ik zeg het u, ontwaak! De zonde licht aan de deur, en Gods bijlicht aan uw wortel, en het hellevuur bevindt zich onder u. Genesis 4:7. Wederom zeg ik: Ontwaak!' Alle boom dan, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen.' Mattheus 3:10.

Arme zondaar, ontwaak, de eeuwigheid komt nader, en zijn zoon, zij beiden komen om de wereld te oordelen, ontwaak, slaapt gij nog, arme zondaar? laat mij nog eens de bazuin aan uw oor zetten. De hemelen zullen spoedig in een laaiende gloed staan, de aarde en haar werken zullen verbranden, en dan zullen de boze lieden ten verderve gaan, hoort gij dit, zondaar? 2 Petrus 3. Luister nogmaals, de zoete beten der zonde zullen dan gevloeden en vervlogen, en de bittere, brandende vruchten ervan zullen er alleen overgebleven zijn. Wat zegt gij nu, zondaar?

Kunt gij het hellevuur drinken? Zal de toorn Gods een aangename schotel zijn voor uw smaak? Dit moet in de hel uw spijs en drank voor iedere dag worden, zondaar!

Ik zal u nog deze gewichtige vraag van God voorleggen, en daarna voor heden afscheid van u nemen: 'Zal uw hart bestaan? zullen uw handen sterk zijn, in de dagen, als Ik met u handelen zal?' spreekt de Heere. Ezechiël 22:14. Wat zegt gij? Wilt gij deze vraag nu beantwoorden, of wilt gij tijd nemen om het te doen? of wilt gij u als een waanzinnige aanstellen, en alles wagen? Laat mij dan nog deze tekst in uw oor leggen om het open te houden, en dat de Heere Zich over u ontferme: 'De HEERE zal op de goddelozen regenen strikken, vuur en zwavel, en een geweldige stormwind zal het deel van hun beker zijn.' Psalm 11:6. Bekeert u, zondaars!

TWEEDE GEBRUIK.

Mijn tweede woord is tot hen, die onder overtuiging leven, aangaande welke wij nog niet weten of hun overtuigingen en ontwakingen al of niet in bekering zullen eindigen.

Onderscheidene dingen zal ik tot u spreken, beide om uw overtuigingen te bevorderen, en om u te waarschuwen voor te blijven staan beneden of aan deze zijde van de zaligmakende genade.

1. Bedenk, dat slechts weinigen zalig zullen worden, en als God u waardig rekende een van die weinigen te wezen, welk een genade zou dat zijn!

2. Wees daarom dankbaar voor de overtuigingen, de bekering begint met overtuiging, ofschoon alle overtuiging niet in bekering eindigt. Het is een grote genade overtuigd te worden, dat wij zondaars zijn en dat wij een Zaligmaker nodig hebben: acht het daarom als een gunstbewijs, en, opdat uw overtuigingen in bekering mogen eindigen, wees op uw hoede voor ze te verstikken. Het is de gewoonte bij arme zondaren om op overtuigingen te zien als op dingen, die schadelijk en nadelig zijn, en daarom schuwen zij in het algemeen de bediening, welke ten doel heeft de mensen wakker te schudden en zoeken een overtuigend geweten op de mond te slaan. Zulke arme zondaars gelijken veel op de dartele jongen, die naast de dienstmaagd staat om haar kaars uit te blazen even gauw als zij ze bij het vuur aangestoken heeft.

Overtuigde zondaar, God steekt uw kaars aan, en gij blust ze uit, God steekt ze opnieuw aan, en gij blust ze uit. Ja, 'hoe dikwijls geschiedt het, dat de lamp der goddelozen uitgeblust wordt!' Job 21:17.

Ten laatste besluit God, dat Hij uw kaars niet meer aan zal steken, en dan wandelt gij, gelijk de Egyptenaars, al uw dagen in duisternis, en ziet nimmermeer licht, dan bij het licht van het helle vuur, daarom, geef God de eer, en als Hij uw geweten wakker schudt, blus uw overtuigingen dan niet uit. Doe het, zegt de profeet, 'eer dat Hij het duister maakt, en eer uw voeten zich stoten aan de schemerende bergen, en Hij' uw overtuigingen 'tot een schaduw des doods stelle, en tot een donkerheid zette.' Jeremia 13:16.

1. Zijt gewillig om het ergste van uw toestand te zien. Het is beter die hier te zien dan in de hel, want gij moet uw ellende hier zien of daar.

2. Neem u in acht voor kleine zonden, zij zullen de weg banen voor grote, en die wederom zullen de weg banen voor zwaardere, op welke Gods toorn zal volgen: en dan kan u het laatste erger worden dan het eerste. 2 Petrus 2:20.

3. Wees op uw hoede voor slecht gezelschap en kwade samensprekingen, want die bederven goede zeden. God zegt, dat slecht gezelschap u zal afhouden van Hem na te

volgen, en u zal verleiden om andere goden duivels, te dienen. 'En de toorn des HEEREN zou tegen u ontsteken, en u haast verdelgen.' Deuteronomium 7:4.

4. Wees op uw hoede voor zulk een gedachte, welke u aandrijft om de bekering uit te stellen, want dat is verdoemelijk. Spreuken 1:24, Zacheria 7:12, 13.

5. Neem u in acht dat gij geen voorbeeld neemt aan de een of andere arme, vleselijke belijder, wiens godsdienst in de punt van zijn tong gelegen is. Neem u in acht, zeg ik, voor de man, wiens hoofd gevuld is met begrippen, maar zijn leven is onder de onreinen. Job 36:14. 'Die met de wijzen omgaat, zal wijs worden, maar die der zotten metgezel is, zal verbroken worden.' Spreuken 13:20.

6. Begeef u veel tot het Woord, en gebed, en goede samenkomst.

7. Leg er u op toe om de zonde te zien, die aan de beste van uw verrichtingen kleeft, en weet, dat het alles niets is, indien gij niet in Jezus Christus gevonden wordt.

8. Houd in gedachtenis, dat Gods oog op uw hart is, en op al uw wegen. 'Zou zich iemand in verborgene plaatsen kunnen verbergen, dat Ik hem niet zou zien? spreekt de HEERE, vervul Ik niet de hemel en de aarde spreekt de HEERE.' Jeremia 23:24.

9. Wees dikwijls in overpeinzing over de dood en het oordeel. Prediker 11:9, 12:14.

10. Wees dikwijls in uw gedachten bij het verschrikkelijke uiteinde, dat de zondaars, die Christus hebben versmaad, zullen hebben in die dag des doods en des oordeels. Hebreeën 10:31.

11. Stel uzelf dikwijls in uw gedachten voor de rechterstoel van Christus, in uw zonden, en denk na bij uzelf: Indien ik nu voor mijn Rechter stond, welk uitzicht zou ik hebben, hoe zou ik beven en sidderen?

12. Heb dikwijls uw gedachten bij hen, die nu in de hel zijn, voor wie alle genade voorbij is, ik zeg, heb veel uw gedachten bij hen, op deze wijze. Zij waren eens in de wereld, zo als ik nu, zij schepten eens vermaak in de zonde, gelijk ik gedaan heb, zij verzuimden eens de bekering, gelijk Satan wil dat ik doen zal. Maar nu zijn zij weg, nu zijn zij in de hel, nu heeft de put haar mond over hen gesloten!

Gij kunt ook uw gedachten op de volgende wijze over de verdoemden laten gaan: Indien deze arme schepselen weer in de wereld waren, zouden zij zondigen gelijk zij vroeger deden? zouden zij de zaligheid verwaarlozen gelijk zij vroeger deden? Indien zij preken hadden, gelijk ik heb: indien zij de Bijbel hadden, gelijk ik heb, indien zij goed gezelschap hadden, gelijk ik heb, ja, indien zij een dag der genade hadden, gelijk ik heb, zouden zij ze verwaarlozen gelijk zij vroeger deden?

Zondaar, indien gij nuchter over die dingen kondt nadenken, zij konden, onder de zegen Gods, dienen om u te doen ontwaken, en om u wakker te houden tot bekering, tot de bekering, die tot zaligheid is, waarover men nimmer berouw kan gevoelen.

Tegenwerping. Maar gij hebt gezegd, dat er weinigen zalig zullen worden, en dat sommigen, die een heel eind ver gaan, toch niet zalig worden. Hierdoor dan ben ik ontmoedigd en verzwakt, ik denk, dat het even goed was dat ik maar niet verder ging. Ik ben inderdaad onder overtuiging, maar het kan zijn, dat ik verloren ga, en als ik voortga in mijn zonden, kan het niet anders of ik ga verloren, en het is tien, twintig en honderd tegen een als ik zalig word, al ben ik ook nog zo ernstig in het zoeken naar de hemel.

Antwoord. Dat er weinigen zalig zullen worden moet wel zeker een waarheid zijn, want Christus heeft het gezegd, dat velen het ver brengen, en toch de hemel niet deelachtig worden, is even waar, daar het door dezelfde hand getuigd is. Maar wat dan? Wel, dan is het even goed, dat ik in het geheel maar niet ga zoeken. Wie zei u dat? Moet niemand zoeken, omdat er weinigen zalig worden? Dit is juist het tegengestelde van de tekst, die ons daarom gebiedt om te strijden, strijd om in te gaan, omdat de poort eng is, en omdat velen zullen zoeken in te gaan, en niet zullen kunnen. Maar waarom weer teruggegaan, daar dat toch de naaste weg tot de hel is? Ga nooit over heg en sloot naar de hel. Als ik dan toch naar de hel moet, wil ik er langs de grootste omweg heen. Maar wie zal zeggen, al is het, dat er niet zo velen zalig zullen worden, gelijk werkelijk het geval is, of gij niet een van die weinigen zult zijn?

Die het leven missen, gaan verloren, omdat zij hun zonden niet willen loslaten, of omdat zij een belijdenis aannemen zonder het zaligmakende geloof van het evangelie. Zij gaan verloren, zeg ik, omdat zij tevreden zijn met zulke dingen, die geen genade gaven blijken te zijn van een zalig makende natuur, wanneer zij door het vuur beproefd worden. De belofte is anders vrij, en vol, en eeuwigdurend. 'Die tot Mij komt, ' zegt Christus, 'zal Ik geenszins uitwerpen, 'want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.' Johannes 6:37, 3:16. Laat dus de gedachte, dat er weinigen zalig zullen worden, uw hart niet verzwakken, maar laat zij oorzaak zijn, dat gij u te meer haast, dat gij uw geroep vermenigvuldigt, dat gij wel acht geeft op uw gronden voor de hemel, laat ze u sneller van de zonde tot Christus doen vlieden, laat ze u wakker en buiten de vleeselijke veiligheid houden, en gij kunt zalig worden.

DERDE GEBRUIK.

Mijn derde woord is tot de belijders gericht. Vrienden, sta mij toe, dat ik mijn bazuin nogmaals voor uw oren zet. Als ieder mens al de aanspraak op de hemel heeft doen gelden, die hij maken kan, zullen slechts weinigen hem tot hun erfdeel ontvangen, ik bedoel, slechts weinige belijders, want dit is de bedoeling van de tekst, en dit heb ik ook bewezen. 'Want velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.' Laat mij daarom de zaak een weinig met u uiteenzetten, o gij duizendtallen van belijders!

1. Ik begin met u, wier godsdienst alleen in uw tong gelegen is, ik bedoel u, die u weinig of niet onderscheidt van de overige leden der wereld als alleen dat gij beter kunt praten dan zij. Luister naar mij wanneer ik een enkel woord tot u spreke. 'Al ware het, dat ik de talen der mensen en der engelen sprak, en de liefde niet had, ' dat is, de liefde tot God, en Christus, en de heiligen, en de heiligheid, 'zo ware ik niets, ' geen kind van God, en alzo geen erfgenaam van de hemel. 1 Corinthiërs 13:1,

2. Een praatzieke tong zal de poorten des hemels niet ontsluiten, noch de ogen des Rechters verblinden. Denk er om. 'Die wijs van hart is, neemt de geboden aan, maar die dwaas is van lippen, zal omgeworpen worden.' Spreuken 10:8.

3. Gierige belijder, gij die een gewin maakt van de godsdienst, die uw belijdenis gebruikt om daardoor voordeel te behalen, geef ook gij hier acht op. Gewin is geen godzaligheid. De godsdienst van Judas lag vooral in de beurs, maar zijn ziel brandt nu in de hel. Alle gierigheid is afgoderij, maar wat is die, of hoe zult gij die noemen, wanneer de mensen godsdienstig zijn om het vuile gewins wil? Ezechiël 33:31.

4. Wellustige belijders, ik heb een woord voor u, ik bedoel u, die de Heilige Schrift weet te misbruiken om uw hoogmoed, uw voeden van de lusten van het vlees en uw verfoeilijke afgoderij staande te houden. Lees wat Petrus zegt. Gij zijt anderen tot een strik en tot verdoemenis. Gij verlokt, 'door de begeerlijkheden van het vlees en door ontuchtigheden, diegenen, die waarlijk ontvloden waren van diegenen, die in dwaling wandelen.' 2 Petrus 2:18. Daarenboven heeft de Heilige Geest zeer veel tegen u, wegens uw feestmalen en uw eten zonder vrees, niet voor de gezondheid, maar uit gulzigheid. Judas: 12. Verder zegt Petrus, dat gij, die de dagelijkse weelde uw vermaak acht, vlekken en smetten zijt, en weelderig zijt in uw bedriegerijen. 2 Petrus 2:13. En laat mij u vragen: Gaf God Zijn Woord om uw boosheid te rechtvaardigen? of leert de genade u voor het vlees te pleiten of te zorgen aan de lusten daarvan te voldoen? Tot deze soort van lieden behoren ook zij, die hun lichamen voeden om aan hun lusten meerdere kracht te geven, onder voorwendsel van de broze natuur te versterken. Wat ik u bidden mag, denk om de tekst: 'Velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.'

5. Ik kom in de volgende plaats tot de man der denkbeelden, ik bedoel, tot hen, wiens godsdienst gelegen is in sommige omstandigheden van de godsdienst. Met deze soort is dit koninkrijk heden ten dage vervuld. Deze menen, dat allen buiten de weg zijn, die niet van hun gevoelen zijn, terwijl het mogelijk is, dat zijzelf buiten de weg zijn te

midden van hun ijver voor hun denkbeelden. Ik bid u, geeft ook gij acht op de tekst: 'Velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.'

6. Ook staat de man der vormen niet buiten dit getal. Hij is iemand, die alles verloren heeft, behalve het buitenste van de godsdienst. Hij is ijverig, het is waar, voor zijn vorm, en geen wonder, want dat is alles, waar hij voor heeft te strijden. Maar zijn vorm, omdat deze zonder de kracht en de geest der godzaligheid is, zal hem in zijn zonden laten blijven, ja, hij staat nu in dezelve voor het oog van God, en is een van de velen, die 'zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.'

7. Op deze volgt de man der wet, hij namelijk, die geen leven bezit dan hetgeen hij uit zijn plichten maakt. Deze man heeft verkozen met Mozes te staan of te vallen, die de veroordeler der wereld is. 'Die u verklaagt, is Mozes, op welke gij gehoopt hebt.' Johannes 5:45.

8. Dan hebben wij in de volgende plaats de vrijgeest, hij, die voorgeeft tegen vormen en plichten te zijn, als dingen, die tot dienstbaarheid brengen, en de orde van God verwaarloost. Deze mens geeft voor altijd te bidden, maar bidt onder dat voorwendsel in het geheel niet, hij geeft voor, dat hij elke dag sabbath houdt, maar dit voorwendsel dient hem alleen om alle gezette tijden voor de verering van God van zich te werpen. Dit is ook een van de velen, die 'zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.' Titus 1:16.

9. Dan hebben wij de naar de wind draaiende vrijdenker. Hij is iemand, die geen God heeft dan zijn buik, noch enige godsdienst dan die, door welke zijn buik wordt gediend. Zijn godsdienst draait altijd, in overeenstemming met de tijden, naar alle kanten heen, evenals de weerhaan op de toren, ook heeft hij anders geen geweten dan een, die verstijfd en toe geschroeid is, hij staat dan ook het naaste bij een volslagen godloochenaar, en is ook een van de velen, die 'zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.'

10. Dan hebben wij ook de met opzet onkundige belijder, of hem, die bevreesd is meer te weten, uit vrees voor het kruis. Hij houdt er van om de waarheid op te rapen en uit te kiezen, en wil niet gaarne alles wagen voor die waardige naam, met welke hij wenst genoemd te worden. Wanneer hij te eniger tijd overweldigd wordt door bewijsgronden, of door opwekkingen van het geweten, is hij gewoon alles te sussen met-ik werd niet in dit geloof opgebracht, alsof het de Christenen ongeoorloofd was meer te weten dan hun geleerd is bij de eerste bekering. Er zijn vele Schriftuur plaatsen, die tegenover deze mens liggen, als de monden van grote vuurwapenen, en hij is een van de velen, die 'zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.'

11. Wij zullen bij al dezen de belijder voegen, die van zichzelf bewijzen wil, dat hij een Christen is, door zich te vergelijken met anderen in plaats van zich te vergelijken met het Woord van God. Deze mens troost zichzelf, omdat hij even heilig is als die en die, hij weet ook evenveel als die oude belijder, en besluit daarom, dat hij in de hemel zal komen, alsof hij zeker wist, dat diegenen, met welke hij zich vergelijkt, zonder twijfel

zalig zullen worden, maar hoe, als hij zich eens vergist? ja, kunnen zij niet beiden te kort schieten? Maar hij is voorzeker op de verkeerde weg, die de vergelijking gemaakt heeft, en een verkeerde grondslag zal niet bestaan in de dag des oordeels. 2 Corintiërs 10:12. Deze mens dus is een van de velen, die 'zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.'

12. Er is nog een andere belijder, namelijk, zulk een, die het met God en Baäl houdt, en die kan met allerhande gezelschap omgaan, hij kan met beide handen stenen werpen, zijn godsdienst verandert even snel als zijn gezelschap, hij is een Egyptische kikvors en kan in het water en buiten heb water leven, hij kan in godsdienstig gezelschap wezen en ook weer even goed er buiten. Niets ongeregelds komt hem te onpas, hij houdt het met de haas en loopt met de hond, hij draagt vuur in de ene hand en water in de andere, hij is alles, behalve alleen wat hij moest zijn. Dit is ook een van de velen, die 'zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.'

13. Dan hebben wij ook nog de man van de vrije wil, die aan de Heilige Geest het uitsluitende werk in de bekering ontzegt, en de Sociniaan, die loochent, dat Christus aan God voldoening gegeven heeft voor de zonde, en de Kwaker, die van Christus de twee naturen in Zijn persoon neemt, en ik zou er nog evenveel anderen kunnen bijvoegen, aangaande welker verdoemenis, zo zij sterven gelijk zij nu zijn, de Schrift duidelijk uitspraak doet: deze 'zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen.' Maar:

VIERDE GEBRUIK.

Indien dit zo is, welk een buitengewone teleurstelling zullen vele belijders dan ontmoeten in de dag des oordeels! Ik spreek nu niet van de openbaar goddelozen, iedereen, gelijk ik gezegd heb, die slechts algemeen onderscheid weet te maken tussen goed en kwaad, weet, dat zij op de brede weg zijn naar de hel en de verdoemenis, en dat zij daar noodzakelijk moeten komen, niets kan het verhinderen dan bekering tot zaligheid, tenzij God een leugenaar zou blijken te zijn door hen te behouden, en het is een harde zaak daarop te vertrouwen.

Ook is het niet verkeerd, als wij acht geven, op de voorbeelden, die in het kort in de Schriften vermeld zijn, aangaande belijders, die omgekomen zijn.

1. Judas is verloren gegaan van onder de apostelen. Handelingen 1.
2. Demas, zoals ik denk, is verloren gegaan van onder de evangelisten. 2 Timotheus 4:10.
3. Diotrefes van onder de dienaren, of degenen, die in de bediening waren in de gemeente. 3 Johannes 9.
4. En wat aangaat Christenbelijders, zij zijn bij hopen en bijna bij gehele gemeenten gevallen. 2 Timotheus 1:15, Openbaring 3:4, 15-17.
5. Laat ons hier bijvoegen, dat de dingen, die in de Schriften omtrent deze zaken vermeld zijn, slechts korte wenken en vingerwijzingen zijn ten opzichte van hetgeen naderhand zal geschieden, gelijk de apostel zegt: 'Van sommige mensen zijn de zonden tevoren openbaar, en in sommigen ook volgen zij na. 1 Tim.5 : 24.

Laat ons dan vrezen, medebelijders, dat niet de belofte van in deze rust in te gaan nagelaten zijnde, iemand van ons schijne achtergebleven te zijn. O! achter te blijven! niets dat zo zeer pijnigt, niets zal zo zeer branden. Het is mijn doel niet te ontmoedigen, maar wakker te schudden, de gemeenten hebben er behoefte aan om wakker geschud te worden, en alle belijders eveneens. Veracht mij dus niet, maar luister naar mij. Welk een buitengewone teleurstelling zullen vele belijders ontmoeten in de dag van God Almachtig? een teleurstelling, zeg ik, en dat aangaande onderscheidene dingen:

1. Zij zullen verwachten, dat zij aan de hel zullen ontkomen, en toch vallen in de mond van de hel: welk een teleurstelling zal dat zijn.
2. Zij zullen het uitzicht hebben op de hemel, maar de poort des hemels zal voor hen gesloten zijn: welke een teleurstelling is dat.
3. Zij zullen verwachten, dat Christus zich over hen zal ontfermen, maar zullen bevinden, dat Hij alle ontferming voor hen heeft afgesloten: welk een teleurstelling is dat. Wederom:

VIJFDE GEBRUIK.

Gelijk deze teleurstelling vreselijk zal wezen, zo ook zal zij voorzeker vol ontzetting zijn.

1. Zal het hen niet verbazen onverwacht uitgesloten te worden van het leven en de zaligheid?
2. Zal het niet ontzettend voor hen zijn hun eigen waanzinnigheid en dwaasheid te zien, terwijl zij bedenken hoe zij met hun zielen hebben gespeeld, en het op een lichtzinnige wijze als uitgemaakt beschouwden, dat zij die genade bezaten, welke hen zou behouden, maar hen gelaten heeft in een verdoemelijke staat.
3. Zullen zij ook niet verbaasd zijn de een over de ander, terwijl zij zich herinneren hoe zij tijdens hun leven zichzelf beschouwden als mede erfgenamen des levens? Waarop de profeet zinspeelt, wanneer hij zegt: 'Een ieder zal over zijn naaste verbaasd zijn, hun aangezichten zullen vlamme aangezichten zijn.' Jesaja 13:8.
4. Zal het niet verbazingwekkend zijn voor sommigen van de verdoemden zelf, sommigen naar de hel te zien gaan, die zij daar dan zullen zien komen? wanneer zij predikers van het Woord, belijders van het Woord, oefenaars in het Woord daar zullen zien komen? Welk een verwondering was er onder hen bij de val van de koning van Babel, aangezien hij meende alles te zullen inslikken, omdat hij neergestoten was door de Meden en de Perzen!' Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, o morgenster, gij zoon des dageraads! hoe zijt gij ter aarde neer gehouwen, gij, die de Heidenen krenktet!' Indien een zaak als deze de verdoemden met verbaasdheid zal aangrijpen, tot welk een verbazing zal het hun dan strekken, wanneer zij zien, dat zulk een, wiens hoofd reikte tot aan de wolken, neerkomt in de put, en voor eeuwig omkomt gelijk zijn eigen drek. 'De hel van onderen was beroerd om uwentwil, om u tegemoet te gaan, als gij kwaamt, zij wekt om uwentwil de doden op, al de bokken der aarde.' Jesaja 14. Zij, die u zien, zullen nauwlettend acht op u slaan, en u beschouwen, zeggende: Is dit die man? Is hij dat, die de belijdenis omhelsde, en streed, en ons verliet, en nu is hij weer tot ons gekomen? Is hij dat, die zich van ons afscheidde, en nu is hij met ons in dezelfde eeuwige verdoemenis gevallen?

ZESDE GEBRUIK.

Nogmaals een enkel woord, of het mij mogelijk is de belijders te doen ontwaken. Bedenk, ofschoon de arme, vleselijke wereld voorzeker zal verloren gaan, zij nochtans zullen deze dingen missen om hun smart te verzwaren, welke gij zult ontmoeten in elke gedachte, die gij zult hebben aangaande de toestand, waarin gij u bevondt, toen gij in de wereld waart.

1. Zij zullen geen belijdenis hebben, om hen te martelen wanneer zij daar komen.
2. zij zullen geen smaak hebben van een verloren hemel, om hen te martelen wanneer zij daar komen.
3. Zij zullen de gedachte niet hebben: Ik was bijna in de hemel, om hen te martelen wanneer zij daar komen.
4. Hun gedachten zullen er niet bij bepaald worden hoe zij de heiligen, de dienaren en de gemeenten bedrogen, om hen te martelen wanneer zij daar komen.
5. Zij zullen de pijnlijke gedachten niet hebben aan vals geloof, valse hoop, valse bekering en valse heiligheid, om hen te martelen wanneer zij daar komen. Ik was aan de poorten van de hemel, ik zag in de hemel, ik dacht, dat ik zou in gegaan zijn in de hemel, o hoe zullen deze dingen steken! Zij zullen, als ik ze zo mag noemen, de steek van de prikkel des doods in het hellevuur zijn.

ZEVENDE GEBRUIK.

Sta mij nu toe u met een enkel woord een kleine raad te geven.

1. Hebt gij uw eigen ziel lief? bid dan tot Jezus Christus om een ontwaakt hart, om een hart, dat zodanig ontwaakt is door al de dingen van een andere wereld, dat gij moogt aangetrokken worden tot Jezus Christus.
2. Wanneer gij daar komt, smeeke wederom om meer opwekkingen aangaande de zonde, de hel, de genade, en aangaande de gerechtigheid van Christus.
3. Roep ook om een geest der onderscheiding, opdat gij datgene moogt kennen, hetwelk inderdaad zaligmakende genade is.
4. Boven alle overdenkingen leg u toe op de overdenking van die dingen, welke u de snoodheid der zonde, de korthed van 's mensen leven en de weg der behoudenis tonen.
5. Ga om met de godzaligsten onder de belijders.
6. Wanneer gij hoort welke de natuur der ware genade is, stel niet uit, uw eigen hart te vragen of deze genade daar is. En wees hier op uw hoede:
 1. Dat de prediker zelf gezond en van een goed leven zij.
 2. Dat gij geen ogenschijnlijke genade gaven voor wezenlijke aanziet, noch ogenschijnlijke vruchten voor wezenlijke vruchten.
 3. Wees op uw hoede, dat een zonde in uw leven niet onbeweend blijft, want dat zal een breuk teweeg brengen in uw verzekerdheid, een wond in uw geweten en een bres in uw vrede, en honderd tegen een, als het in het laatst niet al de genade in u in zulk een duister hoekje van uw hart drijft, dat gij voor een tijd niet in staat zult zijn, met al de toortsen, die er in het evangelie branden, ze tot uw vertroosting te ontdekken.